விளையாட்டு உலகில் வீரக் கதைகள்

எஸ். நவராஜ் செல்லையா
M.A., D.P.E., M.P.Ed.

விளையாட்டு உலகில் வீரக் கதைகள்

எஸ். நவராஜ் செல்லையா M.A;M.P.Ed.

ராஜ்மோகன் பதிப்பகம்
சென்னை-17

ராஜ்மோகன் பதிப்பகம்

10, ரெங்கனாதன் தெரு, தியாகராயநகர்,
சென்னை-600017. போன் : 442232.

BIBLIOGRAPHICAL DATA

Title	—	VILAIYATTU ULAHIL VEERAK KATHAIGAL
Anthor	—	S. NAVARAJ CHELLIAH
Longuage	—	Tamil
Edition	—	First
Date of Publication	—	January 1980
Copyright	—	S. NAVARAJ CHELLIAH
Paper Used	—	10.9 Kg. Seshasayee
Size	—	17.5 X 12 Cm.
Type points	—	11 Points
Pages	—	72
Copies	—	1200
Printer	—	Ramon's Printing Press, Madras-17.
Publisher	—	Rajmohan Pathippagam, 10, Ranganathan Street, T. Nagar, Madras-17. Phone : 442232.

PRICE — Rs. 3-00

Subject	—	History about world Champions in Sports and Games.
Special information	—	Suitable for Non-Detailed Study in Schools and Colleges.

முன்னுரை

'விளையாட்டு உலகில் வீரக்கதைகள்' எனும் இந்நூல், வீர தீரம், சாகசம் நிறைந்த சகலகலா வல்லுநர்களாக விளங்கிய கிரேக்க நாட்டு விளையாட்டு வீரர்களின் சுவையான வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளை விளக்குவதாகும்.

விருப்பத்தினால் தான் விளையாடுகிறோம்; வேறு வேலை எதுவும் இல்லாத பொழுது விளையாடி மகிழ்கிறோம்; தேவைக்கு மேலே தேகத்தில் சக்தி இருப்பதால், அதனை மகிழ்ச்சிப் பொழுது போக்குக்காகப் பயன் படுத்த விளையாடுகிறோம், என்றெல்லாம் இன்று விளையாட்டு பற்றி விமர்சனம் செய்வார்கள்.

கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முன்னர், கீர்த்திமிக்க நாடாக விளங்கிய கிரேக்கம், மக்களுக்கு உடல் வலிமை தான் மிகவும் அவசியமான தேவை என்பதை வற்புறுத்தியும் வலியுறுத்தியும் வந்ததோடல்லாமல், வாழ்க்கையையே அதன்விளை நிலமாகவும் ஆக்கி விளைவித்தது. மகிழ்வித்தது.

அதன் பயனாக, சக்தி நிறைந்த சமுதாயம் செழித்து வளர்ந்தது. அதன் வழியே, சக்தியினை சோதித்துப் பார்க்கும் விழாக் கோலமாகவும் வளர்ந்தது. மத அடிப்படையின் காரணமாக, கடவுளின் பெயரிலே போட்டிப் பந்தயங்கள் உருவாயின. வீரர்கள் அப்போட்டியில் கலந்து கொள்ள விரும்பினார்கள்.

போட்டியானது புனிதம் மிகுந்ததாகக்கருதப்பட்ட தால், போட்டியின் விதிகள் மிகவும் கடுமையானதாக இருந்தன. என்றாலும், உழைப்புக்கும் உணர்வுக்கும் மிகுந்த முக்கியத்துவம் கொடுத்து, வீரப் போட்டி களில் கலந்து கொள்ளும் வீறுடன் புறப்பட்டான்.

தோல்வி பெற்றவர்கள் எல்லாம் பாராட்டப் படாமல், புறம் தள்ளி விடப்பட்டார்கள். ஆனால் அதற்கு மாறாகவெற்றிபெற்றவர்கள் புகழ் விண்ணளாவ பறந்தது. வீரர்கள் பாராட்டப் பட்டார்கள். அவர் களைப்பற்றி எழுதத்தலைப் பட்டவர்கள், மனிதனுக்குரிய சாதாரண சக்தியையும் வீரதீரத்தையும் மட்டும் குறிக்காது. தெய்வ சக்தியையும் காட்டி அவர்கள் வரலாற்றுடன் இணைத்தும் விட்டனர்.

பழைய ஒலிம்பிக் பந்தயங்களில் பங்கு பெற்ற வீரர்களில் மிகவும் புகழ் பெற்ற வீரர்களில் பத்து தீரர்களைப் பற்றித்தான் இந்நூல் மிகவும் விரிவாக எடுத்துரைக்கிறது.

கதையின் போக்கு எப்படியிருந்தாலும், நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய கருத்து ஒன்றுதான். கிரேக்கர்கள் உடலைப் போற்றிப் புகழ்ந்து வளர்த் தார்கள். பெருமை படுத்தினார்கள். உண்மையான வீரம் சமுதாயத்தால் போற்றப்பட்டது. ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டது என்பது ஒன்றே.

பலம் வாய்ந்த உடலை நாம் பெறவேண்டும். பல ருக்கும் உதவி, பயனுள்ள வாழ்வு வாழவேண்டும். நமது இளந் தலை முறையினர், என்னும் ஆசையில், வரலாறு நிகழ்ச்சிகளில் முன்னோடியாக விளங்கியிருக்கும் வீரர் களின் வரலாற்றை நமது தமிழக இளைஞர்கள், தாய்க் குலத்திடம் தந்திருக்கிறேன்.

இந்தக் கருத்தைப் பின் பற்றுமற் போனாலும், ஏற்றுக் கொண்டு ஒரு முறை முயற்சி செய்தாலும் நான் மகிழ்ச்சியடைவேன்.

விளையாட்டுக்களஞ்சியம் மாத இதழில் தொடர்ந்து தொடர்கட்டுரையாக வெளி வந்ததே, இந்நூலாக அழகுற உருவாகி உங்கள் கையிலே மலர்ந்திருக்கிறது.

என் விளையாட்டுத்துறை தமிழிலக்கிய நூல்களை ஏற்று, உதவி உற்சாகப் படுத்தி வரும் அன்பர்களுக்கும் நண்பர்களும் என் அன்பு வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஞானமலர் இல்லம் எஸ். நவராஜ் செல்லையா
சென்னை-17 1-2-80-

ஆசிரியரின் பிற நூல்கள்

விளையாட்டுக்களின் வரலாறு (History of Games)

		ரூ	பை
1.	ஒலிம்பிக் பந்தயத்தின் கதை (மத்திய அரசு பரிசு பெற்றநூல்)	3	00
2.	விளையாட்டுக்களின் வழிமுறைகளும் வரலாறும்	10	50
3.	விளையாட்டுக்களின் கதைகள் பாகம் I	4	50
4.	விளையாட்டுக்களின் கதைகள் பாகம் II	4	50
5.	கிரிக்கெட் ஆட்டத்தின் கதை	4	50
6.	விளையாட்டுக்களுக்குப் பெயர் வந்தது எப்படி?	3	25
7.	விளையாட்டு உலகில் வீரக்கதைகள்	3	50
8.	வழிகாட்டும் விளையாட்டு வீரர்கள்	3	25

முதன்மை விளையாட்டுக்கள் (Major Games)

9.	விளையாட்டுக்களின் விதிகள்	14	00
10.	கால்பந்தாட்டம்	4	00
11.	கைப்பந்தாட்டம்	4	00
12.	கூடைப் பந்தாட்டம்	4	00
13.	வளைகோல் பந்தாட்டம்	4	00
14.	கிரிக்கெட் ஆட்டத்தில் கேள்வி பதில்	4	00
15.	பூப்பந்தாட்டம்	5	00
16.	மென் பந்தாட்டம்	6	00
17.	வளையப் பந்தாட்டம்	2	50
18.	கோகோ ஆட்டம்	4	50
19.	சடுகுடு ஆட்டம்	7	00
20.	கேரம் விளையாடுவது எப்படி?	4	00
21.	சதுரங்கம் விளையாடுவது எப்படி	4	00
22.	நீங்களும் ஒலிம்பிக் வீரராகலாம்	6	00

பொழுது போக்கு சிறு விளையாட்டுக்கள் (Minor Games)

23.	ஒரு நூறு சிறு விளையாட்டுக்கள்	5	50
24.	கூடி விளையாடும் குழுவிளையாட்டுக்கள்	4	00

விளையாட்டுத்துறையில் பொது அறிவு நூல்கள் (General Knowledge Books)

25.	விளையாட்டு விருந்து	5	00
26.	விளையாட்டு விழா நடத்துவது எப்படி?	5	00
27.	விளையாட்டுக்களில் விநோதங்கள்	3	50
28.	விளையாட்டு அமுதம்	3	50
29.	விளையாட்டு உலகம்	3	50
30.	விளையாட்டுச் சிந்தனைகள்	3	00
31.	விளையாட்டுக்களில் வினாடி வினாவிடை	3	00
32.	பாதுகாப்புக் கல்வி	2	50
33.	விளையாட்டுத் துறையில் சொல்லும் பொருளும்	4	00
34.	General Knowledge in Sports and Games	1	25

உடற்பயிற்சி நூல்கள்

35.	பயன்தரும் யோகாசனப் பயிற்சிகள்	5	00
36.	இந்திய நாட்டுத் தேகப்பயிற்சிகள்	4	00
37.	நீங்களும் உடலழகு பெறலாம்	3	50
38.	பெண்களும் பேரழகு பெறலாம்	4	00
39.	உடலழகுப் பயிற்சி முறைகள்	3	25
40.	தொந்தியை குறைக்க சுலபமான வழிகள்	2	25
41.	எதற்காக உடற்பயிற்சி செய்கிறோம்	2	00

கதை, கவிதை, நாடக நூல்கள்

42.	நல்ல கதைகள் பாகம் I	1	50
43.	நல்ல கதைகள் பாகம் II	1	50
44.	நல்ல கதைகள் பாகம் III	1	50
45.	கடவுள் கைவிடமாட்டார்	2	00
46.	பண்புதரும் அன்புக் கதைகள்	2	00
47.	தெய்வ மலர்	2	00
48.	நல்ல பாடல்கள்	1	75
49.	செங்கரும்பு	2	00
50.	மாணவர்க்கேற்ற மேடை நாடகங்கள்	3	75
51.	நவனின் நாடகங்கள்	3	50
52.	நல்ல நாடகங்கள்	2	25

உள்ளே

1. கதையின் முன்கதை ... 11
2. வீராதி வீரன் மிலோ ... 16
3. பண்பாட்டு வீரன் பயிலஸ் ... 26
4. தில்லுமுல்லு வீரன் தியாஜனிஸ் ... 30
5. இரண்டுங்கெட்டான் ஈதிமஸ் ... 46
6. கீர்த்தி பெற்ற கிளியோமிடஸ் ... 43
7. உரிமைக்கோர் பொலிடாமஸ் ... 50
8. வாயாடி டியோக்சிபஸ் ... 54
9. தனி வரம்பெற்ற தயாகரஸ் ... 59
10. விதியால் வீழ்ந்த டோரியஸ் ... 64
11. அதிகாரிகளிடத்திலே அதிகாரம் ... 66
12. பிறந்தமேனியும் பெருமையும் ... 69

கதையைப் படிப்பதற்கு முன்

கடுமையான விதிகளை முன்னே வைத்து, கண்ணியத்துடனும் கட்டுப்பாட்டுடனும் ஒலிம்பிக் பந்தயங்களை கிரேக்கர்கள் நடத்தினர். கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முன்னரே, கீர்த்தி மிக்கவர்களாய் விளங்கிய கிரேக்கர்கள், உடல் அழகைப் போற்றினார்கள். உடல் ஆற்றலை ஏத்தினார்கள். வீரர்களை மதித்தார்கள். துதித்தார்கள்.

அத்தனைக்கும் மேலாக. வீரர்களை சிலையாக வடித்து சிறப்பித்தார்கள். தெய்வ அனுக்கிரகம் பெற்றவர்கள் என்று வணங்கினார்கள். காணிக்கை செலுத்தினார்கள். விளையாட்டுலகில் உடல் ஆற்றலால், ஆண்மைப் பெருக்கால் வெற்றி பெற்ற வீரர்களைப் பற்றி அவர்கள் வரலாற்றுக்கும் உண்மைக்கும் மேலே, கற்பனை மெருகேற்றி. ஒப்பற்றக் கதையாக, காவியமாக ஆக்கியும் விட்டார்கள்.

உண்மையானதுதான் ஒலிம்பிக் பந்தயங்கள் என்ற நம்பிக்கையில் நாம் இருக்கும் பொழுது, வீரர்களைப் பற்றிக் கூறும் வரலாறானது—மந்திர தந்திரக் கதைகள் நிறைந்ததாக வரும் பொழுது, எது உண்மை, எது பொய் என்று மயங்குகிறோம். தயங்குகிறோம்.

வீரர்களை நினைக்கும் பொழுது உணர்ச்சிப் பெருக்கால் நாம் உந்தி எழுகின்றோம். புராணம் போல அவை தோன்றும்போது, பொல பொலவென்று உதிரும் மலரிதழ்கள் போல, நினைவுகள் உதிர நிலை மாறுகின்றோம்,

அரிய வீரர்கள் வரலாற்றிலே அப்படிப்பட்ட வீர நிகழ்ச்சிகள். அவர்கள் கதையிலிருந்து பொங்கியெழும்

கற்பனை வளத்தைக் கண்டு நாமும் மகிழ்கின்றோம். காணற்கரிய வீரத்தின் எழுச்சியை ரசிக்கின்றோம். அவர்களும் சாதாரண மனிதர்கள்போல மக்களிடையே நடமாடி வாடும்போது, துடிக்கும்போது, நாமும் அவர்களுடன் வேதனையடைகின்றோம். வாடித் துடிக்கின்றோம்,

அதன் பின்னும், அவர்களின் வாழ்க்கைப் பாதையைப் போல, நாமும் அமைத்துக் கொள்ள விரும்புகிறோம். அவர்களிடமும் வேண்டாத, விரும்பத்தகாத சில குறைகள் இருக்கத்தான் இருக்கின்றன. அவற்றை விலக்கித் தள்ளிவிட்டால், அவர்கள் போற்றிக்காத்த உடல் வனப்பு நம் கண் முன்னே எழும். அவர்களின் ஆற்றலும் வலிமையும் ஆயிரமாயிரம் சிந்தனைகளை ஊட்டும். அவர்கள் மக்களிடம் பெற்றுவந்த மதிப்பும் மரியாதையும், ஏற்றிருந்த சீரும் சிறப்பும், உய்த்து வந்த பெருமையும் பூரிப்பும், நாமெல்லாம் இந்நாளிலும் பெற்றிட முடியும் என்ற பேருண்மையை பறைசாற்றும். நிறைவேற்றும்.

உடல் வளம்காத்து உயர்ந்தவர்களின் வரலாற்றுக் கதைகளை தொகுத்து எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். ஒலிம்பிக் பந்தய வீரர்களல்லவா! உணர்ச்சிமிக்க சுவையான நிகழ்ச்சிகள் தான் எல்லாம்.

கற்பவர்கள் மனதில் 'உடல் வளமே உண்மை வளம்' என்ற நெறி பரவ வேண்டும் என்று நீங்காத ஆசையினால் எழுதப் பெற்ற, விளையாட்டு உலகில் வீரக் கதைகளை இனி தொடர்ந்து நீங்கள் ரசிக்க இருக்கின்றீர்கள்.

சுவையான கதைகள்தான். முடிந்தவரை சுவையாகவே எழுதிச் சொல்ல முயன்று இருக்கிறேன். இனி நீங்கள் தொடரலாம்.

1. கதையின் முன் கதை

உலக நாடுகளுக்கிடையே ஒப்பற்ற முறையிலே நடக்கின்ற விளையாட்டுப்போட்டிகளை, 'ஒலிம்பிக் பந்தயங்கள்' என்று அழைக்கிறோம். நான்கு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை, உலக நாடுகளில் விரும்பி ஏற்று நடத்த விரும்புகின்ற ஒரு நாட்டில், பதினாறு நாட்கள் தொடர்ந்து நடைபெறுகின்ற போட்டிகள் உலக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்றாகும்.

விளையாட்டு வீரர்களின் விழுமிய புகழுக்கு முத்தாய்ப்பான வாய்ப்பை வழங்கும் ஒலிம்பிக் பந்தயங்களை, புதிய ஒலிம்பிக் பந்தயங்கள் என்று அழைக்கின்றார்கள்.

அப்படியென்றால், பழைய ஒலிம்பிக் பந்தயங்கள் என்று ஒன்று இருந்திருக்க வேண்டும் என்று எண்ணத் தோன்றுகின்றதல்லவா!

ஆமாம்! பழைய ஒலிம்பிக் பந்தயங்களை பிரபலமாக நடத்திப் பெருமை பெற்ற நாடாகத் திகழ்ந்தது

கிரேக்க நாடாகும். உடல் வலிமைக்கும், வனப்புக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து, அதனை மத விழாவாக, வீர விழாவாக நடத்தி வெற்றிகரமாக வாழ்ந்திருந்த நாடும் கிரேக்க நாடாகும்.

ஒலிம்பிக் பந்தயங்களில் பங்கு பெறுவதற்காக உவப்புடன் முன் வந்த வீரர்களை, விழா நடத்தும், விழாக் குழுவினர் எத்தகைய கடுமையான விதி முறைகளுடன் வரவேற்றனர், வழிப்படுத்தினர், விளையாட அனுமதித்தனர், கொடுமையாகத் தண்டித்தனர் என்றெல்லாம் அறிகின்ற பொழுது, கிரேக்கர்கள் நடத்திய கீர்த்தி மிகு விழாவான ஒலிம்பிக் பந்தயங்களை, தங்கள் உயிரினும் மேலாக நேசித்தனர் என்பதையே நம்மால் உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது.

ஒலிம்பிக் பந்தயங்களில் கலந்து கொள்ள விரும்புகின்ற வீரன் ஒருவன், கலப்பற்ற தூய கிரேக்கனாக இருக்க வேண்டும் என்பது முதல் விதி.

அவன் திருமணம் ஆகாதவனாக, எந்த குற்றவாளிப் பட்டியலிலும் இல்லாதவனாக,இருக்கவேண்டும் என்பது அடுத்த விதி. அதிலும், அவன் பந்தயங்களில் கலந்து கொள்ள விரும்பி மனுச்செய்து கொண்ட பிறகு. கலை நாடிகை எனும் குழுவால் பரிசீலிக்கப்பட்டுத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டான். பின்னரே ஒலிம்பிக் பந்தயங்களில் கலந்து கொள்ள அனுமதியளிக்கப்பட்டான் என்றும் வரலாறு விரித்துரைக்கின்றது.

வெற்றி பெற்ற வீரன் ஒருவன் கிரேக்கத்திலேயே சிறந்த வீரனாகக் கருதப்பட்டான். அவனை வளர்த்து ஆளாக்கிய நாட்டில் அவன் ஒரு குட்டி தேவதை பெறுகின்ற அத்தனைச் சிறப்பினையும், வணக்கத்தையும்,

வாழ்த்துக்களையும் பெற்றுக் கொண்டான். அவன் அழகை சிலை வடித்தார்கள். பொன்னையும் பொருளை யும் பரிசாக அளித்தார்கள் அந்த நாட்டினர்.

எல்லோரும் சென்று வருகின்ற கோட்டை வாயி லில் அவனை சென்று வரவிடாது, கோட்டைச் சுவரை இடித்து அவனுக்கு எனத் தனிவழி அமைத்துஆரவாரத் துடன் வரவேற்றனர். வாழ்த்தினர். வணங்கினர் என்று வரலாறு புகழ் பாடுகின்றது.

புனித ஒலிம்பியா மலையில் வளர்ந்த ஆலிவ் மரத்தின் மலர் கொடிகள் வளையங்களாக,வெற்றிவீரன் தலையிலே அணியப் பெறும் பொழுது, அவன் பிறந்ததன் பெரும் பயனை அடைகின்றான் என்ற அளவில்,ஆரவாரத்துடன், அளவிலா ஆனந்தத்துடன் பழைய ஒலிம்பிக் பந்தயங் களை கிரேக்கர்கள் நடத்தினார்கள்.

கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முன்னரே, கிரேக்கர்கள் நடத்திய ஒலிம்பிக் பந்தயங்கள் கீர்த்தியின் உச்ச நிலையை அடைந்திருந்தன, வரலாற்றாசிரியர்கள் ஆராய்ச்சி குறிப்புக்கும் எட்டாத காலத்திலேயே, அவர்கள் வாழ்க்கை முறையில் செம்மாந்த நிலையில், செழிப்பார்ந்த நாகரிகக் கலைகளில் நாளெலாம் நடமாடித் திளைத்திருந்தனர்.

வரலாற்றாசிரியர்கள் குறிப்புக்கள் எது சரியான வருடமென்று ஒன்றுக்கொன்று வழக்காடிக் கொண்டிருக்கின்றன என்றாலும், ஒரு ஆண்டினை மட்டும் சரியான தென்று எல்லோரும் ஏற்றுக் கொண் டிருக்கின்றனர். அதற்கு முன்னரே பழைய ஒலிம்பிக் பந்தயங்கள் கோலாகலமாக கொண்டாடப்பட்டிருக் கின்றன. என்றாலும், வரலாற்றுக் குறிப்புக்கு வடிவம்

கொடுத்த ஆண்டு என கி. மு. 776ஆம் ஆண்டையே அவர்கள் குறித்துக் காட்டுகின்றனர். அந்த ஆண்டு, முதன் முதலாக நடந்த ஓட்டப் போட்டியில் வெற்றி பெற்ற வீரன் எனும் புகழைப் பெற்றிருப்பவன், அதிலும் முதன் முதல் ஒலிம்பிக் வெற்றி வீரன் எனும் அழியாப் புகழைப் பெற்றிருக்கும் வீரன் கூரோபஸ் என்பவன். சமையற் தொழில் செய்து தன் வாழ்க்கையை நடத்தியவன், எத்தனை சாதுர்யமும், சாமர்த்தியமும், சக்தியும் நிறைந்தவனாக வாழ்ந்திருக்கிறான் பார்த்தீர்களா!

இவ்வளவையும் ஏன் முன்னுரையாக உங்களுக்கு எழுதிக் கொண்டு வருகிறேன் என்றால், புத்தகத்தின் தலைப்பு விளையாட்டு உலகில் வீரக் கதைகள் என்பதாகும்.

வரப்போகின்ற வீரக் கதைகளில் பல, புராணக் கதைகள் போல வருணிக்கப்படுவதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளும் பொழுது, இவைகளெல்லாம் உண்மையிலேயே நடந்தனவா இல்லையா என்று நீங்கள் சந்தேகத்தில் சலனம் அடையக்கூடாது என்பதற்காகத்தான்.

ஒலிம்பிக் பந்தயங்கள் கிரேக்கத்தில் நடைபெற்றன என்பது உண்மை என்று, எல்லோரும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அப்படி யென்றால், இப்படி நம்ப முடியாத பலகதைகள் எப்படி உருவாயின என்றால், இது உண்மையிலே நடந்தனவா அல்லது வரலாற்றாசிரியர்களின் வளமார்ந்த கற்பனையா என்பதை நாமே ஊகித்து உணர்ந்து கொள்ள வேண்டியது தான். வேறு வழியில்லை.

வீரக் கதைகளின் கதாநாயகர்களாக விளங்குபவர்கள் எல்லோரும், பழைய ஒலிம்பிக் பந்தயங்களிலே

பங்கு பெற்றவர்கள், பாங்குடன் வெற்றி பெற்றவர்கள், பலராலும் பாராட்டப்பட்டவர்கள் என்பதற்கு எள்ளளவும் ஐயமின்றி, ஆதாரங்களுடன் பல குறிப்புக்கள் ஆங்காங்கே காணப்படுவதும் உண்மைதான். ஆனல், வாழ்க்கையிலே உண்மையில் நடைபெற்ற பல நிகழ்ச்சிகளை வருணிக்கும் பொழுது, நம் நாட்டில் உலவும் புராணநாயகர்களான அர்ச்சுனன், பீமன், கர்ணன், இராமன், கண்ணன் போன்றவர்களையும் மிஞ்சிப் போய் விடுகின்ற அளவில் தான் இந்தவீரக் கதைகள் அமைந்திருக்கின்றன.

ஆகவே தான், விளையாட்டு உலகில் வளமாக வாழ்ந்த வீரர்களின் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளை, வீரக் கதைகள் என்ற தலைப்பிலே வடித்துத் தந்துள்ளேன். இக் கதைகளிலேவரும் இனிய அவ் வீரர்கள், தங்கள் தேகத்தை எந்த அளவில் தரமும் திறமும் உள்ளனவாக வளர்த்துக் கொண்டிருந்தனர் என்ற ஒரு கனிவான உண்மைதான் நம்மைக் களிப்பில் ஆழ்த்தும்.

வலிமையையும் திறமையையும் அவர்கள் பொல்லாத செயலுக்குப் புறம் போக்கிவிடாமல், நல்லவைகளைக் காக்க, நாட்டுக்கு உழைக்க அவர்கள் எவ்வாறு பயன் படுத்திப் புகழ் பெற்றூர்கள் என்ற பேருண்மையை நாம் அறியும்போது, அவர்களின் செம்மாந்த வாழ்வின் நோக்கம் நம்மைப் பரவசத்தில் ஆழ்த்தும்.

'சக்தி ஒருவரது தேகத்தில் மிக மிக, பக்தியும் பண்பாடும் மிகுதியாகும்' என்பது பெரியோர்களின் கருத்தாகும். அத்தகைய பேருண்மையை வெளிப்படுத்தும் சான்றுக் கர்த்தாக்களாக அமைகின்ற வீரர்களின் கதையை அறிவதின் மூலம், புத்துணர்ச்சியும் பேரின்ப எழுச்சியும் பெறுவோம் என்ற எண்ணத்தில், இனி வீரர்கள் உலகைக் காண்போம் வாருங்கள்!

2. வீராதி வீரன் மிலோ

பாரதக் கதையிலே வரும் கதாநாயகர்களில் வலிமைக்குப் புகழ் பெற்றவன் பீமன். அவன் உண்ணும் உணவையும், பண்ணிய யுத்தங்களையும் பார்க்கும்பொழுது, நம்மையறியாமலேயே ஒரு வீர எழுச்சியினைப் பெறுவதும் உண்டு.

வண்டி வண்டியாக சோற்றை உண்டு, குடங் குடமாகப் பால் தயிர் குடித்து, மரங்களைப் பிடுங்கி, மலைகளைக் கிள்ளி பகாசுரனோடு சண்டை போட் டான் என்று படிக்கும்பொழுது, இப்படியும் ஒரு மனிதனா என்று எண்ணுகிறோம். புராணக் கதையின் புகழ் பெற்ற வீரனான பீமன், பலவான் என்கிற பெரும் புகழ் பெற்றவனாக இன்றும் மிளிர்கிறான்.

அதேபோல, இராமாயணத்தில் வரும் அனுமனின் ஆற்றலும் அளவிடற்கரியதாகும். சஞ்சீவி மலையையே கையால்பெயர்த்தெடுத்துச் சென்றதும், இலங்கைக்குச்

செல்லக் கடலைத் தாண்டிச் சென்றதும் எல்லாம் அனுமனின் வீர தீர நிகழ்ச்சிகளாகும்.

உண்மையாக நடந்ததென்று உலகிலே பிரகடனப் படுத்தப்பட்டிருக்கும் பழைய ஒலிம்பிக் பந்தயங்களிலே, பீமனையும் அனுமனையும் மிஞ்சுகின்ற அதிக சாகசங்கள் புரிகின்ற ஒரு வீரனாக அறிமுகப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறான். வருணிக்கப்பட்டிருக்கிறான் இந்த மிலோ.

அவன் வீரக் கதையைப் படியுங்கள்.

கிராட்டன் (Croton) எனும் நகரத்தைச் சேர்ந்தவன் மிலோ. இந்தக் கிராட்டன் நகரம் தென் இத்தாலியில் உள்ளது, கீர்த்தி மிக்க வீரர்களை கிரேக்கத்தின் ஒலிம்பிக் பந்தயங்களுக்குப் பலமுறை அனுப்பி, வெற்றி பெறச் செய்து, புகழ் பெற்று விளங்கிய நகரம்தான் கிராட்டன். என்றாலும். மிலோ திறமை மிக்க வீரனாக வந்து, ஒலிம்பிக் பந்தயங்களில் பல முறை வெற்றிகளைப் பெறத் தொடங்கியதும்தான், கிராட்டன் நகரம் பெரும் புகழ் பெற்றது என்கிற அளவுக்கு மிலோவின் வெற்றிப் பட்டியல் நீண்டு சென்றது. நிலைத்து நின்றது.

கி. மு, 576 ஆம் ஆண்டு கிரேக்கத்தில் நடந்த ஒலிம்பிக் பந்தயத்திற்கு, கிராட்டனிலிருந்து 6 வீரர்கள் சென்றனர். அவர்கள் 6 பேரும் ஓட்டப் பந்தயத்தில் முதலாவது வந்த ஏழு பேர்களில் இடம் பெற்று இருந்தனர் என்பது வரலாறு. இதுபோன்ற வெற்றி மிகுந்த வீர சாதனை, இன்றைய முன்னணி நாடுகளான ரஷ்யாவும், அமெரிக்காவும் தங்கள் வீரர்களை அனுப்பிக் கூட செய்ததில்லை எனவும் பல வரலாற்றாசிரியர்கள் அபிப்ராயப்படுகின்றனர்.

அத்தகைய ஆற்றல் மிக்க வீரர்களை ஆதரித்து, ஆளாக்கி அனுப்பி வைத்து, அரும்பெரும் வெற்றிகளை ஈட்டிய இந்த கிராட்டன் நகரத்திலேதான் வீரன் மிலோவும் தோன்றினன். ஏற்கனவே புகழ் பெற்ற கிராட்டன் நகரத்தவன் மிலோ என்ற புகழைப் பெரு மல், மிலோ பிறந்த பூமி கிராட்டன் என்று புகழப்படும் அளவுக்கு பராக்கிரமம் மிக்கவனுகத் திகழ்ந்தான்.

நான்காண்டுகளுக்கு ஒரு முறைதான் ஒலிம்பிக் பந்தயங்கள் நடக்கும். அதற்கிடையே ஆங்காங்கே பிதியன் பந்தயங்கள் (Pythian Games); இஸ்த்மியான் பந்தயங்கள் (Isthmian Games); நிமியன் பந்தயங்கள் (Nemean Games); என்கின்ற பெயர்களிலும் சிறப்புற பந்தயங்கள் நடந்து வரும்.

மிலோ மல்யுத்தத்தில் கெட்டிக்காரன். அவன் பையன்களுக்காக (Boys) நடைபெற்ற மல்யுத்தப் போட்டியில்தான் முதன் முதல் பங்கு பெற்ருன். வெற்றி பெற்ருன். அந்த ஆண்டு கி. மு. 540. அதன் பின், மனிதர்களுக்கான (Men) மல்யுத்தப்போட்டியில் 5 ஒலிம்பிக் பந்தயங்களில் வெற்றி பெற்றிருக்கிருன். அதாவது 20 ஆண்டுகள் தொடர்ந்தாற்போல் (கி. மு, 540லிருந்து கி. மு. 520 வரை) அவனே வெற்றி பெற்றி ருக்கிருன். அவனை வெல்ல யாருமே இல்லை என்ற வல்லமை மிக்க வீரனுகவே விளங்கி இருக்கிருன்.

இதற்கிடையிலே நடைபெற்ற பிதியன் பந்தயங் களில் 6 முறையும், இஸ்த்மியான் பந்தயங்களில் 10 முறையும், நிமியன் பந்தயங்களில் 9 முறையும், வெற்றி பெற்று சிறந்த வீரனுகவே விளங்கியிருக் கிருன் மிலோ.

இவ்வாறு 6 முறை ஒலிம்பிக் பந்தயங்களில் மல்யுத்தத்தில் வெற்றி பெற்ற வீரன் மிலோ, ஏழாவது தடவை ஒலிம்பிக் பந்தயத்தில் கலந்து கொண்டபோது டிமாஸ்தியஸ் என்ற ஒரு வீரனிடம் தோற்றுப்போனுன்.

ஒரு மனிதன் குறைந்தது ஏழு அல்லது எட்டு ஆண்டுகள்தான் தன் உடலில் ஆற்றலில், குறையாமல் வைத்திருந்து திறம்பட செயல்பட முடியும். அதற்கு மேல் ஆற்றல் வரவரக் குறைந்து போய்விடும் என்று தற்போதைய விஞ்ஞானிகள் கண்டறிந்து கூறுகின்றனர்.

நான்காண்டுகளுக்குள்ளே ஒரு மனிதனின் ஆற்றலும் ஆண்மையும் முன்பிருந்ததைவிட நாளுக்குநாள் குறைந்துக்கொண்டே வருகின்றது என்கின்ற தத்துவத்தினைக் கொண்டுதான், நான்காண்டுகளுக்கு ஒரு முறை பழைய ஒலிம்பிக் பந்தயங்கள் நடத்துப் பெற்றன என்பதற்கும் ஒரு கதை கிரேக்கத்தில் உண்டு,

(இக் குறிப்பை விளக்கும் கதையை, ஆசிரியரின் விளையாட்டுக்களின் கதைகள், பாகம் இரண்டு என்னும் நூலில், ஒலிம்பிக் பந்தயத்தின் கதை எனும் பகுதியில் காணலாம்.)

ஆனுல், மிலோவோ, இருபத்தி நான்கு ஆண்டுகள் தன் தேகத்திறனில் கிஞ்சித்தும் குறையாமல், வெஞ்சமர் புரிந்து வெல்லும் அஞ்சா நெஞ்சினனுக, ஆற்றல் மிகுமறவனுக வாழ்ந்திருக்கின்ருன். அத்தகைய ஆற்றல் மிகு வீரனைப் பற்றி அற்புதமான பல, கதைகள் அந்நாளில் உலவி வந்திருக்கின்றன.

ஏறத்தாழ எட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் மறைந்து போன மல்யுத்த வீரர் கிங்காங் என்பவரை மாமிசமலே என்றே அழைப்பார்கள். அவர் சாப்பிடும் அளவை 100 முட்டை, பத்து கிலோ கறி என்பது போல ஆளுக்கு ஆள் அவ்வளவு இவ்வளவு என்று வித்தியாச மான அளவில் கூறி, மற்றவர்களே வியப்பில் ஆழ்த்து வார்கள். நம் காலத்து மல்யுத்த வீரர் நிலேயே இப்படி என்ருல், பயங்கர மல்யுத்தம் புரிகின்ற ஒலிம்பிக் பந்தய வீரனது உணவு அளவைப் பற்றி எவ்விதம் கூறியிருப்பார்கள் என்பதற்குக் கீழே விளக்கப்பட்டி ருக்கும் உணவின் அளவே சான்ருக அமையும்.

வீரன் மிலோவின் அன்ருட உணவானது 20 பவுண்டு கறி, 20 பவுண்டு ரொட்டி. 18 பின்ட் ஒயின் என்பதாகக் குறிப்பிடுகின்ருர்கள். அவனுக்கு இருந்தது வயிரு அல்லது ஏற்றம் இறைக்கும் சாலா என்று தான் நமக்கு எண்ணத் தோன்றுகிறது.

இதையும் மிஞ்சிவிடுவது போல இன்னெரு உணவின் அளவு பாருங்கள். ஒலிம்பிக் பந்தயம் நடக்கின்ற நாளில், நான்கு வயதுள்ள கன்றுக்குட்டி ஒன்றைத் தோளில் போட்டு சுமந்து கொண்டு, ஒலிம்பியாவில் உள்ள பந்தயம் மைதானம் முழு வதையும் சுற்றித் திரிந்து வருவானும். பிறகு, அதே நாளில் அதைக் கொன்று, அதை ஒரே நாளில் தின்று தீர்த்து விடுவானும். அப்படியென்ருல் அவன் உணவு உட்கொள்ளும் ஆற்றலேயும் சக்தியையும் பாருங்களேன்!

இப்படி உண்பவனுக்கு இராட்சச பலம் இருக் காதா? ஆமாம்! அவனது தேக பலத்தையும்

மனித சக்திக்கு அப்பாற்பட்டதாகத்தான் கூறி யிருக்கின்றார்கள்.

ஒலிம்பிக் பந்தயத்தில் வெற்றி பெற்ற வீரர் களுக்கு, புனித ஆலிவ் மலர் வளையம் பரிசு உண்டு. பாராட்டு உண்டு. புகழ் உண்டு என்று முன் கதையில் விவரித்திருந்தோம் அல்லவா! அதையும் விட, இன்னொரு உரிமையை அந்த வெற்றி வீரர்களுக்கு அளித்திருந்தார்கள். அதாவது தங்களைப் போல சிலை ஒன்றைச் செய்து, ஒலிம்பியா மண்டபத்தில் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்பதுதான்.

சிலை அமைத்துக் கொள்வது என்பது சாதாரண வசதி படைத்தவர்களால் முடியாத காரியம். ஏராள மான நிதி வசதியுள்ளவர்கள் அல்லது அவ்வீரன்வாழ் கின்ற நகரத்தார் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து பணம் திரட்டி உதவி செய்தால்தான் உண்டு, வீரன் மிலோ எவ்வாறோ தன்னைப் போல சிலை ஒன்றை செய்து முடித்து, தன் நகரத்திலிருந்து ஒலிம்பியா மைதானம் வரை தானே தூக்கிச் சென்று வைத்து மகிழ்ந்தானாம். அப்படியென்றால் அவனது ஆற்றலும் மனோதிடமும். எத்தகையதாக இருந்திருக்கும் என்று எண்ணிப் பாருங்கள்.

அவன் உடல் வலிமையைப் புகழ்ந்து பேச வேறு பல கதைகளையும் கூறியிருக்கின்றார்கள். அதையும் பார்ப்போம்.

மிலோ தன் உள்ளங்கையில் மாதுளங்கனி (Pomegranate) ஒன்றை வைத்து மூடிக் கொள்வானாம். அதனை எத்தகைய சக்தி வாய்ந்தவன் வந்து அவன்

மூடிய கையைத் திறக்க முயற்சித்தாலும், அவனது மூடிய கையை திறக்கவே முடியாதாம். இதில் என்ன விஷேஷம் என்றால், இந்தக் கைமூடி திறக்கும் திறமை யானபோராட்டத்தில், மிலோவின் உள்ளங்கைக்குள் இருக்கும் மாதுளங்கனியை கொஞ்சங் கூட கசங்காமல் காப்பாற்றி வைத்துக் கொள்கின்ற அதிசயமான சக்தியை படைத்தவனாக விளங்கியிருக்கிறான் மிலோ.

கை விரல்களின் வலிமைக்கு ஒரு கதை என்றால், கடிய சுமைதாங்கும் கால்களுக்கும் ஒரு கதை விடாமலா இருப்பார்கள்! அதையும் கேளுங்கள்.

எண்ணெய் அதிகமாக பூசப்பெற்ற வழ வழப்பு நிறைந்த ஒரு பெரிய இரும்புத் தட்டின் மீது (Discus) அவன் ஏறி நின்று கொள்வானாம்! ஆள் நிற்கும் பொழுதே நிலையாக நிற்க முடியாமல் வழுக்கி விழச் செய்யும் தன்மை வாய்ந்த தட்டின் மீது ஏறி நின்று கொண்டிருக்கும் மிலோவை, எத்தகைய பலவான் வந்து பிடித்துப் பிடித்துத் தள்ளினாலும், அவனை அந்தத் தட்டிலிருந்து அப்பால் கீழே தள்ளி விட முடியாதாம். பயங்கரமாக வழுக்கும் தட்டின் இடத்திலும், கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொள்கின்ற காலூன்றும் சக்தியைக் கொண்டிருந்தான் மிலோ.

முன்னர் நாம் கூறியவாறு போட்டிக் களமான பிதியன் பந்தயங்களில்—வெற்றி வீரர்களுக்குப் பரிசாக மலர்வளையத்தால் முடிசூட்டுவதுடன், ரிப்பனையும் மாலையாக அணிவித்துப் பாராட்டுவதும் உண்டு. அந்த ரிப்பனை தன்முன்நெற்றியில் படுமாறு தலையைச் சுற்றிக் கட்டிக் கொண்டு விடுவானாம். பின்னர், தனது நெற்றி நரம்பினைப் புடைக்கச் செய்து, கட்டியிருக்கும்

ரிப்பனை அறுத்தெறிந்து விடும் ஆற்றல் படைத்தவன் என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள்.

மாபெரும் மல்யுத்த வீரனாக வாழ்ந்தவன் மிலோ. சர்வ வல்லமை படைத்த விளையாட்டு வீரனாக மட்டு மல்லாமல், தன் தாய் நாடு காக்கும் தியாக சீலனாகவும் விளங்கியிருக்கிறான். ஆண்மை மிக்க அரும்மறவர்கள் வாழும் நாடு, அனைத்து நலன்களையும் நிறைத்தல்லவோ வைத்திருக்கும்! அந்த லட்சியத்தில் தானே கிரேக்க நாடு, விளையாட்டுப் பந்தயங்களைப் பிரபலமாக நடத்திக் கொண்டு வந்தது!

கி. மு. 512ம் ஆண்டு, சிபேரிஸ் என்ற நாட்டுடன் அவனது நாடு போரிட நேர்ந்தது. அவனது நாட்டு வீரர்களை உற்சாகப்படுத்த, மிலோ படைவீரர்கள் மத்தியிலே நின்று, உற்சாகப் படுத்தினான். ஹிராகிலிஸ் என்பவன் வைத்திருந்த கதைபோல (பீமன்கதை போல) இவன் ஒன்றைச் செய்து எடுத்துக் கொண்டு, ஒலிம்பிக் பந்தயத்தில் பெற்ற வீர முடியை ஒய்யாரமாக அணிந்து கொண்டு, அந்த நாட்டுப் படைத்தளபதி போல, வீரர்களிடைய புகுந்து சென்று, உற்சாகமாகப் பேசி ஊக்கப்படுத்திப்போரிடத்தூண்டினான். அந்த மாவீரனைப் பார்த்த போர் வீரர்களும், மனதில் வீரம்பொங்கப் போராடி வெற்றிபெற்றார்கள். உயிருக்கும் அஞ்சாத வீரனாக நடைபோட்ட வண்ணம் மிலோ வீரர்களை ஊக்குவித்திருக்கிறான்.

(நமது நாட்டில் சீனாவுடன் போர் நடந்தபோது, நமது இராணுவ வீரர்கள் மத்தியில் சினிமா நடிக நடிகைகள் சென்று, ஆடிப்பாடி உற்சாகம் ஊட்டியதையும் நாம் இங்கு நினைவில் கொள்ள வேண்டும் என்பது அவசியமில்லை.)

வலிமைபெற்ற வீரன் ஒருவனுக்கு எங்கு சென்ருலும் பெருமையும் புகழும் உண்டு என்பதற்கு மிலோ சான்ருக வாழ்ந்திருக்கிருன். கணிதம் பயின்றவர்களுக்கு பித்தகோரஸ் என்னும் தத்துவ ஞானியின் பெயர் நன்ருகத்தெரிந்திருக்கும், கணித சாத்திரத்தில் வல்லவர் அவர். அவரது மகள் மியூவா (Mnia) என்பவளை மிலோ தன் மனைவியாக்கிக் கொண்டிருக்கிருன்.

இவர்களுக்கு வாரிசாகப் பெண் குழந்தை ஒன்று பிறந்தது. மங்கையான அந்தப் பெண்ணை மணம்புரிந்து கொள்ள டெமாசீட்ஸ் எனும் மருத்துவன் வந்தான். அவன் அந்நாட்டு அரசருக்கு மருத்துவம் செய்பவன். புகழ்பெற்ற மருத்துவன், அந்த நாட்டு வழக்கப்படி, பெண் வீட்டாரே மணமகனுக்கு டௌரி போல வரதட்சணையாகப் பணம் தந்து எல்லா செலவையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

ஆனல், வீரன் மிலோவின் நிலை வேறுவிதமாக அமைந்திருந்தது. மணமகனே மிலோவுக்கு ஏராளமான பணத்தைக் கொடுத்து, அவனது மகளை மணம் புரிந்து கொண்டான். மிலோவின் புகழ், அவனது சமுதாய மரபையே மாற்றி அமைத்திருக்கிறது என்ருல் பாருங்களேன்.

இத்தகைய வீரனின் இறப்பை, சாதாரண மரணமாகக்கூருமல், வீரமரணமாகவே வரலாற்ருசிரியர்கள் கூறியிருக்கின்ருர்கள். காட்டில் ஒருநாள் மிலோ தன்னந்தனியாகப் போய்க் கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது வழியிலே வீழ்ந்து கிடந்த ஒரு பெரிய மரத்தின் அடிப்பகுதியில் சிறுபிளவு ஒன்று தெரிந்ததைப் பார்த்துவிட்டு, அதில் கையை விட்டுப் பெரிதாகப் பிளந்திட முயற்சித்தானும். வலிமை பொருந்திய வீரன், தன் சக்தியை வேண்டாத இடத்திலே சென்று

பரிட்சித்துப் பார்க்கப்போய், அடிமரத்தைப் பிளந்து கொண்டே போகும் பொழுது, திடீரென்று பிளவின் சக்திிரும்பவே, எதிர்பாராத விதமாக பிளவின் இடையிலே மாட்டிக் கொண்டாளும்.

பிரிக்கப்பட்ட அடிமரம் படீரென்று சேர்ந்து கொள்ளவே, அதன் இடையில் பிடிபட்டுப்போன மிலோவால் வெளிவரமுடியாமல் மாட்டிக் கொண்டு விட்டான். காட்டிலே தனியன். கதறினலும் துணைக்கு யார் வருவார்! அவன் அலறலேக் கேட்டு ஓநாய் கூட்டம் தான் வந்ததுபோலும்: ஓநாய் கூட்டத்திற்கு அவன் இரையாகிப் போனன் என்பதாக அவன் முடிவைக் கூறுகின்ருர்கள். பலமுள்ளவன், பயனற்ற காரியம் ஒன்றைச் செய்து பலியாகிப் போனன் என்ப தற்கு உதாரணமாக, மிலோவின் ஜீவியம் முடிந் திருக்கிறது.

ஆண்மையும் ஆற்றலும் மிக்க வீரனை மிலோ தனது வயதான காலத்திலும் வீதியிலே நடந்து வருகின்ற பொழுது, பார்க்கின்ற இளைஞர்கள் எல்லோரும் மிலோவைப் போல தாங்களும் வர வேண்டும். வளர வேண்டும் என்று ஆசைப்படுவார் களாம். அத்தகைய கவர்ச்சி மிக்க வீரஞக இருந் தான் மிலோ. அவ்வாறு ஆசைப்பட்டவர்களில் ஒருவன் பெயர்பயிலஸ். இனி மிலோவைக் குருவாகப் பாவித்து தன்னை வளர்த்துக் கொண்ட பயிலஸ் என்பவனின் கதையைக் காண்போம்.

3. பண்பாட்டு வீரன் பயிலஸ்

வீரர்களைப் பார்த்த பின்னுல், அவர்களைப் போலத் தானும் வரவேண்டும் என்ற லட்சிய வேகம் கொண்டு, வீரர்களாக ஆனவர்கள் எத்தனையோ பேர் வரலாற்றிலே உண்டு. அத்தகைய 'வரிசையில்' தலை யாய இடம் பெற்றவன்பயிலஸ் (Phayllus) ஆவான்.

ஒலிம்பிக் பந்தயத்தில் போய் பயிலஸ் பங்கு பெறவில்லை. போட்டியிடவில்லை. வெற்றி பெறவில்லை. ஆனுல் வெற்றி பெருமலேயே, தன் நாட்டு மக்களி டையே மல்யுத்த வீரன் மிலோவை விட, பெரும் புகழ் பெற்றவனுக பயிலஸ் விளங்கினுன் என்ருல், அவனது சிறப்பாற்றலை என்னென்பது!

பயிலஸ் தாண்டும் ஆற்றல் மிக்க வீரன் ஆவான். அவன் வெகு விரைவாக ஓடிக்கடக்கும் விரைவோட்டக் காரனும் ஆவான். ஆனுல், மற்ற நிகழ்ச்சியான மல்யுத் தம் செய்வதில் சுமாரான ஆற்றல் உள்ளவன். தட் டெறியும்போட்டியில் அதிகதூரம் எறிகின்றஆற்றலும் இல்லாதவன். ஐந்து நிகழ்ச்சிப் போட்டிகளில் வெற்றி பெறத்தக்க வல்லமை அவனுக்கு இல்லாவிட்டாலும், ஒரு சில உள்நாட்டுப் பந்தயங்களில் பெற்ற

வெற்றியையும் அதனுல் அவனுக்குக் கிடைத்த பாராட்டையும் ஆசையையும் வைத்துக் கொண்டு, கி. மு. 480ம் ஆண்டு, கிரேக்கத்தில் நடந்த ஒலிம்பிக் பந்தயத்திற்குச் செல்ல விரும்பினுன். ஆசை வேகத்தின், ஆவேசத்தில் புறப்பட்டும் விட்டான்.

நாம் முன் கதையில் கூறியபடி, ஒலிம்பிக் பந்தயம் நடப்பதற்கு முன், எல்லிஸ் என்னும் இடத்தில் ஒரு மாதத் தனிப் பயிற்சி நடக்கும். அதில் கலந்து கொள்வதற்காக, தன்னுடைய கப்பலிலே பயிலஸ் பயணமாஞன். கிரேக்க நாட்டை பயிலஸ் அடைந்த பொழுது, ஓட்டப் பந்தயங்களில் கலந்து கொள்கின்ற காரியத்தை விட, வேறொரு முக்கியமான கடமை அவனுக்காகக் காத்திருந்தது போல, அவசரமாக அமைந்திருந்தது.

பாரசீக நாட்டின் கப்பல் படையானது, கிரேக்க நாட்டின் மீது படையெடுத்து, அதனை வென்று விடுகின்ற நிலைமையிலே போர் மூண்டிருந்த நேரம் அது. தான் எதற்காக வந்தோம் என்பதை பயிலஸ் மறந்தான். தாயகம் காக்கின்ற பெரும் பணியே அவன் தலையாய நோக்கமாக இருந்ததால், தான் வந்த சொந்த வேலையை மறந்தான்,

கிரேக்கக் கப்பல் படையுடன் தன் கப்பலையும் ஒன்ருக சேர்த்தான். மேற்குக் கிரேக்கப் பகுதியின் ஒரே பிரதிநிதியாக, கிரேக்கத்திற்காகப் பயிலஸ் போரிட்டான். இறுதியில், ஆட்டிப் படைத்த அச்சத்திற்கு ஆளாகி நின்ற கிரேக்கம், வெகுண்டு வந்த பகைவர்களை விரட்டியடித்து வெற்றி பெற்றது. கப்பல் படையுடன் வந்த பாரசீகத்தார், கதிகலங்கி கடலிலே கலம் செலுத்தி, விரைந்தோடி மறைந்தனர்.

போர் முடிந்து, ஒலிம்பிக் பந்தயக் களம் நோக்கிப் புறப்பட்டான் பயிலஸ். பந்தயத்தில் கலந்துகொள்ள பரபரப்புடன் சென்று பார்த்தால், பந்தயங்கள் நடந்து முடிவு பெற்றிருந்தன. எழுச்சியுடன் வந்த வீரனுக்கு, ஏமாற்றமே பரிசாக அமைந்தது. அதற்காக அவன் கலங்கவோ, தன் விதியை சபித்துக் கொள்ளவோ இல்லை; நற்றவ வானினும் நனி சிறந்தத் தாயகத்தைப், போரிட்டுக் காத்தோம் என்று பரம திருப்தியடைந்து போனான் பயிலஸ். என்றாலும், பந்தயங்களில் தான் கலந்து கொள்ள வேண்டும், பரிசு பெற வேண்டும் என்ற ஆசையும் வேகமும் வெறியும் அவனை ஆட்டிப் படைத்துக் கொண்டே தான் இருந்தன.

இரண்டு ஆண்டுகள் இவ்வாறு பறந்தோடின. கி. மு. 478ம் ஆண்டு பிதியன் பந்தயங்கள் நடந்தன அதில் கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆவலில், பயிலஸ் மீண்டும் புறப்பட்டான். ஒரு தாண்டும் போட்டியில் கலந்து கொண்டபோது, தவறி விழுந்து காலை காயப்படுத்திக் கொண்டான். அத்துடன் அவனது பந்தயத்தில் கலந்து கொள்ளும் ஆசையின் சகாப்தம் முடிவு பெற்று விட்டது.

ஒலிம்பிக் பந்தயத்தில் கலந்து கொண்டு வெற்றி பெற்று, ஆலிவ் மலர் வளையம் சூட்டிக்கொள்ள வேண்டும் என்ற அந்த ஆவல். அவன் வாழ்நாளில் கடைசிவரை நிறைவேறாமலே போய் விட்டது. பாவம்!

சுய நலத்தில் அவன் ஊறியிருந்ததால், 'நாடு போனால் எனக்கென்ன' என்று கூறி விட்டு ஒலிம்பிக் பந்தயத்தில் கலந்துகொண்டிருப்பான். வெற்றியும்

பெற்றிருப்பான். ஆனால், பொது நலம் நிறைந்த, தியாகப் பண்புள்ள, கடமை வீரனாக இருந்ததால், அவன் நாடு காக்கும், நல் வீரனாகப் போரிட்டான். விளையாட்டுப் பந்தயங்களில் வெற்றிபெறாவிட்டாலும், வெற்றித்திருமகனாகத் திரும்பி வந்த பயிலஸை, அவனது சேவையைப் புகழ்ந்து, அவனை ஏற்றுக் கொண்டு நாடே வாழ்த்தியது.

வரலாற்றில் தலையாய இடம் தந்தது. வளமான தேகம் தனி மனிதன் வாழ்க்கையை மட்டும் உயர்த்த அல்ல, வாழ்விக்கும் நாட்டிற்கும் சேவை செய்யத்தான், என்ற இனிய மொழிக்கு என்றும் சான்றாக அல்லவா பயிலஸ் திகழ்கிறான்! நாடு காத்ததீரனுக்கு ஏடுகள் புகழாரம் சூட்டி மகிழ்ந்தன. அதைவிடவேறு பரிசு என்ன வேண்டும்?

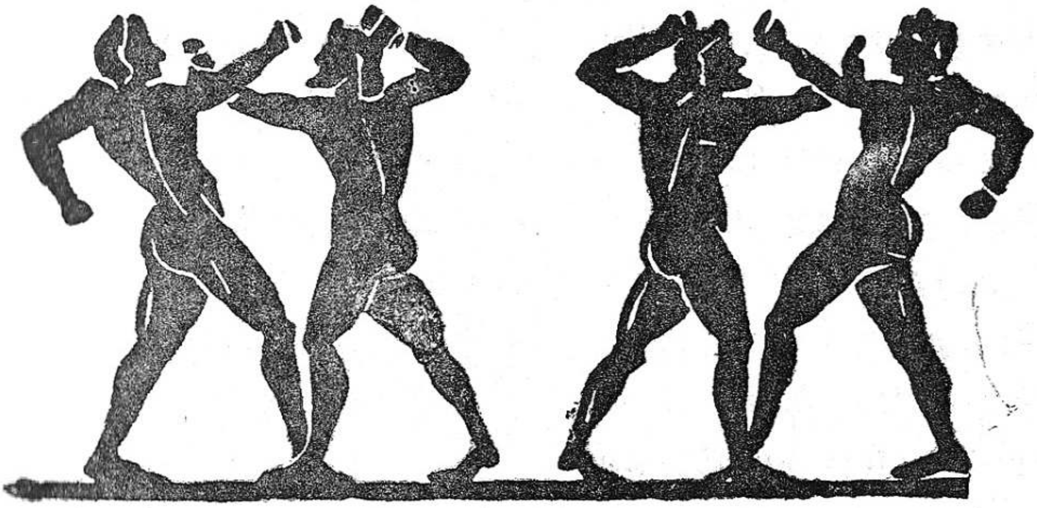

4. தில்லுமுல்லு வீரன் தியாஜனிஸ்

(Theogenes)

உயிருக்கும் மேலாக, ஒலிம்பிக் பந்தயங்களை மதித்தார்கள் கிரேக்கர்கள். அதைப்புனித விழா என்று போற்றினார்கள். களங்கம் எதுவுமின்றி நடத்திட வேண்டும், என்று கவனத்தோடும் கருத்தோடும் பாதுகாத்தார்கள். தலைமைக் கடவுளான சீயசுக்குப் பன்றியைப் பலியிட்டு, அந்த ரத்தத்தின் மூலம் விசுவாசப் பிரமாணம் செய்து கொண்டு விளையாட்டுக்களைத் தொடங்கினார்கள். போர்க்காலமாக இருந்தாலும், ஆயுதங்களை வேறிடத்தில் வைத்துவிட்டு, ஓரிடத்தில் பொறுமை காட்டி அமைதி காத்து, பந்தயங்களை நடத்திடவேண்டும் என்று விதிமுறை அமைத்து வெற்றிகரமாக நடத்தினார்கள்.

அவர்கள் மத்தியிலே தீரமுள்ளவர்கள், தியாகப் பண்பு நிறைந்தவர்கள்தானே திகழ்ந்திட முடியும்! தில்லுமுல்லுக் காரன் ஒருவன் வீரனாக சிறந்திருக்க முடியும் என்றால், அதுதான் தியாஜனிசிடம் இருந்த

திறமை என்று ஒத்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. திறமையின் முன்னே, சட்டமும் விதியும் சில சமயங்களில் சரணுகதியடைந்து விடவில்லையா? அது போல் தான்! அப்படி சட்டத்தை வளைத்தவன் கதையை இனி தொடர்ந்து காண்போம்.

தியாஜனிஸ் எனும் அந்த வீரன், தாசஸ் (Thasos) என்ற நகரத்தைச் சார்ந்தவன். அந்த நகரில் கிரேக்கக் கடவுளான சீயஸ் எனும் கடவுளுக்கும் மனித இனத்தின் அழகு மங்கையான அல்க்மின் (Alcmene) என்பவளுக்கும் பிறந்த ஹிராகிலிஸ் என்பவனுக்கு ஒரு கோயில் இருந்தது. அந்தக் கோயிலில் மதகுருவாக (பூசாரியாக) (Priest) வேலை செய்து வந்தவரின் மகன் தான் இந்த தியாஜனிஸ்.

இவன் தன் பலத்தில், ஆற்றலில், மிகுந்தநம்பிக்கையையும் மாருத கர்வத்தையும் வைத்துக் கொண்டு திரிந்தான். மிலோ தனது சிலையை, தானே தூக்கிச் சென்று ஒலிம்பியா மைதானத்தில் வைத்த வரலாற்று நிகழ்ச்சியை, இவன் என்றும் மறக்காமலேயே நினைவில் கொண்டிருந்ததால், அதைப்போல் தானும் ஒரு வீர தீர செயலைச்செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பினுன். அதனுல் தனது எட்டாம் வயதில் இப்படி ஒரு காரியத்தைச் செய்துவிட்டான்.

நகரின் ஒரு மூலையில் எங்கோயோ இருந்த ஒரு கோயிலுக்குச் சென்று, அங்கு இருந்த சாமி சிலையை மட்டும் தூக்கிக் கொண்டு வீட்டுக்கு வந்துவிட்டான்.

சேதி அறிந்த அவ்வூரார், அவன் வீட்டுக்கு வந்து ஆத்திரத்துடன் திட்டித் தீர்க்கவே. அவன் தெரியாமல் செய்து விட்டான் என்று தியாஜனிஸின் பெற்ருேர்,

பணிவுடன் வேண்டிக் கொண்டனர். அவன் செய்த பிழையை மன்னிக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டனர்.

'மீண்டும் அந்த சிலை இருந்த இடத்திற்கு, அவனே தூக்கிக் கொண்டு சென்று வைத்து விட்டால், அவனை மன்னிக்கிறோம்' என்று ஊரார் உரைத்தவுடன், கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து, அதன்படி அந்த சிலையைக் கொண்டு சென்று வைத்த சாமர்த்தியசாலி அவன்.

வலிமையுடன், வேறுபல திறமைகளையும் வளர்த்துக்கொண்டு எழில் வீர வாலிபனான் தியாஜனிஸ். ஒலிம்பியா சென்று, ஒலிம்பிக் பந்தயங்களில் 2 முறை வென்று புகழடைந்தான். ஒன்று குத்துச் சண்டைப் போட்டி. மற்றொன்று பங்க்ராசியம் எனும் போட்டி. அதாவது குத்துச் சண்டையும், மல்யுத்தமும் இணைந்து உருவான பயங்கரப் போட்டி அது.

அந்தப் பயங்கரப் போட்டியில், ஒரு வீரன் இன்னொரு வீரனை அடிக்கலாம். கடிக்கலாம். உதைக்கலாம். குத்தலாம். அழுத்தலாம். நகத்தால் பிறாண்டலாம்; என்ன வேண்டுமானாலும் செய்து கொள்ளலாம் என்றால் பாருங்களேன். அத்தகைய பயங்கரப் போட்டியில் வென்றவன் தியாஜனிஸ்.

இதைத்தவிர, எங்கெங்கு போட்டிகள் நடந்தாலும், அங்கே போய் கலந்து கொண்டு, ஏறத்தாழ 1400 முறை வெற்றி பெற்றிருக்கிறான். 22 ஆண்டுகள் வரை, இவனை குத்துச் சண்டையில் யாராலும் வெற்றி பெற முடியவில்லை என்ற தன்மையில்; இவன் குன்றாத வலிமை கொண்டவனாக விளங்கினான்.

ஒலிம்பிக் பந்தயத்தில் ஒருவன் வெற்றி பெற்று விட்டான் என்றால், அவன் உயர்ந்த ஆற்றல்மிக்கவீரன்

என்பதே பொருளாகும். அதனால், அவன் சாதாரண மாக நடக்கின்ற பந்தயங்களில் கலந்து கொள்ளவே கூடாது என்பது சம்பிரதாயம். அது ஒரு மனிதாபி மான அடிப்படையில் அமைந்திருந்த மரபும் ஆகும்.

மீறி யாராவது அவ்வாறு போய் கலந்து கொண் டால், அது நல்ல மதிப்பையோ, நாட்டாரிடம் கௌர வத்தையோ அளிக்காது. ஆனால், இந்த தியாஜனிஸ் கொஞ்சம்கூட கௌரவம் பார்க்காதவன். அவனுக்கு வேண்டியது வெற்றியும் பரிசும்தான்.

மிகச்சிறிய அளவில் நடக்கின்ற போட்டிப் பந்தயங்களுக்கும் கூட தியாஜனிஸ் போவான். இவன் வருகையைக் கண்டவுடன், போட்டியில் பங்கு பெற வந்த போட்டியாளர்கள் பயந்து கொண்டு, போட்டி யிடாமல் விலகிக் கொள்வார்கள்.

பிறகென்ன? தியாஜனிஸ் போக வேண்டியது. வெற்றி வீரன் என்று அறிவிக்கப்படவேண்டியது. பரிசினைப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டியது. இப்படி யாகத்தான் 1400க்கு மேற்பட்ட வெற்றிகளையும் பரிசுகளையும் பெற்றான் என்று சில வரலாற்றாசிரியர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

வெகுமதிக்காகத்தான் தியாஜனிஸ் இவ்வாறு வெறி கொண்டு அலைந்தான் என்று அவன் அரிய வரலாற்றை ஆராய்ந்தோமானால், இவன் வெற்றி பெறுவதற்காக எதையும் செய்யத் தயாராக இருந் தான் என்றும் அறிகிறோம். 'இப்படியும் ஒரு வீரன் இருந்தான்' என்பதுபோல இவனும் வாழ்ந்தான்' என்று தானே நம்மால் நினைக்கத் தோன்றுகிறது!

பாரசீகத்தார் படையெடுத்த வந்த போது, பந்தயத்தில் கலந்து கொள்ள இருந்த பயிலஸ் எங்கே? பந்தயத்தை மறந்து தன்னை மறந்து போரிட்ட தியாகம் எங்கே? வெற்றியும் வெகுமதியும் தான் சிறந்த வாழ்க்கை என்று வெறி பிடித்தலைந்த வீரன் தியாஜனிஸ் எங்கே?

கி. மு. 480 ஆண்டு நடந்த ஒலிம்பிக் போட்டியில் கலந்து கொள்ளச் சென்றான் தியாஜனிஸ். முதல் நிகழ்ச்சி குத்துச் சண்டை. இரண்டாவது போட்டி பங்க்ராசியம். இரு போட்டிகளிலும் கலந்து கொள்வ தென்று தியாஜனிஸ் முடிவுசெய்திருந்தான்.

முதல் போட்டியாக குத்துச் சண்டைப் போட்டி (Boxing) நடந்தது. அதில், முந்தைய ஒலிம்பிக் போட்டியில் குத்துச் சண்டையில் வெற்றி பெற்ற, பெருவீரன் ஈதிமஸ் (Euthymus) என்பவனுடன் பொருத நேர்ந்தது.

மிகவும் போராடியே தியாஜனிசால் அதில்வெற்றி பெற முடிந்தது, அதிகமாகக் களைத்துப் போயிருந்த தியாஜனிசுக்கு, அடுத்த போட்டியும் காத்திருந்தது. அதுதான் அந்தப் பயங்கர பங்கராசியப் போட்டி யாகும்.

களைத்துப் போயிருந்த தியாஜனிஸ் போட்டியிட விரும்பவில்லை. ஒலிம்பிக் பந்தயத்தின் விதிகளின்படி, யாரும் போட்டியிலிருந்து விலகிக் கொள்ளவும் முடியாது. ஆனல்பங்கு பெறுமல் இருக்கவும் முடியாது. இருந்தாலும் தியாஜனிஸ் விலகிக் கொண்டு போட்டி நடவாமல் தவிர்த்துவிட்டான்.

ஒலிம்பிக் போட்டியில் இதுதான் முதல்தடவை யாக, போட்டியில்லாமல் ஒருவனுக்கு வெற்றி போய்ச் சேர்ந்தது. டிராமியஸ் என்பவன் வெற்றி வீரனாக அறிவிக்கப்பட்டான். ஒலிம்பிக்கில் போட்டியிடாமல் வெற்றி பெற்ற முதல் வீரன் என்ற பெருமையையும் பெற்றான்.

இவ்வாறு நடைபெற்ற துரோக நிகழ்ச்சியைக் கண்டு ஒலிம்பிக் அதிகாரிகள் ஒருமித்து ஆத்திரம் அடைந்தனர். அப்பொழுதே தியாஜனிசை அழைத்து விசாரணை நடத்தினர். ஒலிம்பிக் போட்டியானது, சிறப்பு மிக்க சீயஸ் கடவுளின் பெருமைக்காக நடத்தப் படுவதால், அதற்கு இழுக்குத் தேடித்தந்தவனை தகுந்த முறையில் தண்டித்துவிடத் தீர்மானித்தனர்.

கண்ணைப்போல் போற்றும் கடவுளை அவமதித் தற்கு ஓர் அபராதம். ஒப்பற்ற ஒலிம்பிக் போட்டி களை நடத்தும் நிர்வாகத்தை நிலைகுலைய வைத்த செயலுக்காக இன்னொரு அபராதம். குத்துச்சண்டைப் போட்டியில் முறையற்ற கடுமையான முறைகளில் ஈதிமஸ் என்பவனைத் தாக்கிக் காயப்படுத்தியதால் அதற்கும் ஒரு அபராதம் என்று பல்முனைத்தாக்குதல் என்பது போல, ஒலிம்பிக் நிர்வாகத்தினர் அபராதத் தொகையை மிகுதிப்படுத்திக் காட்டினர்.

இவ்வாறு அபராதத்தை கடுமையாக விதித்ததால், தியாஜனிசை இனிமேல் குத்துச்சண்டையில் பங்கு பெறாமல் தடுத்துவிடலாம், தடுத்துவிட வேண்டும், என்பதுதான் அவர்களது ரகசியத் திட்டமாக அமைந் திருந்ததுபோலும், அவர்கள் நினைத்தது ஒன்று. ஆனால் நடந்ததோ வேறு.

எவ்வாறோ அபராதத்தொகையை சரிசெய்து, கடவுளுக்கான அபராதத் தொகையையும், நிர்வாகத்திற்கான அபராதத்தையும் கட்டிவிட்டான் தியாஜனிஸ். ஆனால், ஈதிமசுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய ஈட்டுத்தொகையைத்தான் அவனால் கொடுக்க முடியவில்லை.

எதிரி ஈதிமசை தனியே அழைத்தான். அவனிடம் ஒரு ரகசிய உடன்படிக்கையை செய்து கொண்டான். தன்னிடம் பணம் இல்லை என்றதால், தந்திரமான முறையிலே தான் அந்த ஒப்பந்தம் அமைந்திருந்தது.

அதாவது, கி. மு. 476ம் ஆண்டு நடக்கப்போகின்ற குத்துச் சண்டைப் போட்டியில், தியாஜனிஸ் கலந்து கொள்ளாமல் விட்டுக் கொடுத்துவிட வேண்டியது. அவ்வாறு வெற்றியை பெற்றுத்தரும் தியாஜனிசுக்கு அவன் கொடுக்க வேண்டிய அபராதத் தொகையை வாங்கிக் கொண்டதாக சரிகட்டிக் கொள்வது என்பது தான் அந்த ரகசிய உடன்படிக்கை, யாகும்.

ஒலிம்பிக் வெற்றியில் கொண்டிருந்த பேராசையின் காரணமாக, ஈதிமசும் இந்த யோசனையை ஏற்றுக் கொண்டான். இது தெரிந்து போனதால், குத்துச்சண்டையில் பங்கு பெறவே கூடாது என்று தியாஜனிஸ் விலக்கப்பட்டுவிட்டான். மீண்டும், அவனால் குத்துச் சண்டைப் போட்டியில் பங்கு பெற முடியாமலே போயிற்று.

பணத்திற்காக எதையும் செய்கின்றபழக்கம், புனிதமான ஒலிம்பிக் பந்தயங்களிலும் பின்பற்றப் பட்டது. தான் பணம் கொடுத்து, லஞ்சம்போல தனது போட்டிப் பாதையை ராஜபாட்டையாக்கிக் கொண்ட

ஈதிமசும், தொடர்ந்து நடைபெற்ற கி. மு. 476, கி. மு. 472ம் ஆண்டுகளின் பந்தயங்களில் எளிதாக குத்துச் சண்டையில் வெற்றிபெற்று புகழடைந்தான். ஆனால், பங்கராசியப் போட்டியில் மட்டும் வெற்றி பெற்றான் தியாஜனிஸ்.

வெற்றி வீரன் தியாஜனிசின் வீரத்தையும் பலத்தை யும் பலரும் பாராட்டினர். அவனை கௌரவிக்கும் வகை யில், தாசஸ் நகரத்தினர் அவனைப்போல சிலை ஒன்றை யும் செய்து சிறப்புற நிறுவினர். 'தனக்கும் சிலை' என்றதும், தியாஜனிசுக்குத் தலை கால் புரியவில்லை.

கருத்துக் குழப்பம் மிகுதியாகும் அளவிற்கு தியாஜனிஸ் நினைவில் கர்வம் பெருக்கெடுத்தோடி விட்டது. தன்னை மனிதப்பிறவி என்பதையே அது மறக்கடித்துவிட்டது. தன்னை மகேசன்பரம்பரை என்று மார்தட்டிப் பேசும் அளவுக்குக் கொண்டு சென்று விட்டது. அவனது டமார வாயும் அடிக்கடி அலற ஆரம்பித்து விட்டது.

ஆமாம், அவன் தன்னைப்பற்றி உயர்வாகப் பறை சாற்றத் தொடங்கினான். 'ஹிராகிலிஸ் எனும் தெய்வம் வாழும் கோயிலில் பூசாரியாக வேலை செய்யும் மனிதரின் மகனல்ல நான், நான் கடவுளின் குமாரன்' என்றான்.

'ஆகவே, ஒரு குட்டிக் கடவுளுக்குரிய சகல வித மான பூசைகளும், புனிதச் சடங்குகளும், மரியாதை, யும் எனக்கு நீங்கள் செய்திடவேண்டும்' என்று மக்களி டம் முதலில் வாதாடத் தொடங்கினான், பிறகு அனை வரையும் வம்பிழுக்கத் தொடங்கியும் விட்டான்.

ஒரு முறை கோயில் திருவிழா ஒன்று நடந்து கொண்டிருக்கும் பொழுது, தனக்குரிய உன்னதமான கௌரவம் தனக்குத் தரப்படவில்லையென்று கலாட்டாவே செய்தான் என்று புளூடார்ச் எனும் ஆசிரியர் குறித்துக் காட்டுகின்றார்.

இப்படி தரம் மாறிப்போன தியாஜனிசுக்கு,அநேக விரோதிகள்அவனைச்சுற்றி எப்பொழுதும்இருந்தார்கள் என்பது உண்மைதான். என்றாலும், அவனை எதிர்த்திட யாருக்கும் தைரியமே இல்லை.

இவ்வாறு வாழ்நாள் முழுவதும் வரட்டு ஜம்பத்திலும் அதே சமயத்தில் வல்லமை நிறைந்தவனாகவும் இருந்து, மாற்றார்களும் மதிக்கும் வண்ணம் வாழ்ந்து காட்டினான் தியாஜனிஸ் என்றால், அது ஆச்சரியமாகத் தான் இருக்கிறது.

இருந்த பொழுது அவனைப்பற்றி எல்லோரிடையிலும் இருந்த மதிப்பு, இறந்த பிறகு இன்னும் அதிகமாயிற்று என்றால் பார்த்துக் கொள்ளுங்களேன்! நம் நாட்டில் முகராசி, கவர்ச்சி என்பார்களே, அது அவனுக்கு கொஞ்சம் அதிகமாகவே இருந்ததுபோலும்.

தியாஜனிஸ் சிலை நிறுவப்பட்டது என்பதை முன்னரே கூறியுள்ளோம். தியாஜனிஸ் உயிரோடிருந்த போது, அவனை எதுவும் செய்ய முடியாமல் திணறிக் கொண்டிருந்தான் எதிரி ஒருவன்.

அன்றைய தினம் ஆங்காரம் மிகுதியாகிப்போய், 'உயிரோடிருக்கும் பொழுதுதான் அவனை அடிக்க முடியவில்லை. அவனது சிலையையாவது அடித்து ஆத்திரத்தைத் தீர்த்துக் கொள்வோம்' என்ற நப்பாசை மிகுதியால், நள்ளிரவு நேரத்தில் சிலையருகே

சென்றுன். தன் ஆத்திரம் தீர, ஆவேசமும் ஆசையும் அடங்க, சாட்டையால் சிலேயை அடித்துத் தீர்த்தான்.

அந்த அடியால் அசைந்த சிலே, அவன் மீதே விழ, அந்த எதிரியும் அதே இடத்தில் நசுங்கிச் செத்தான்.

மறுநாள் காலேயில் வந்து பார்த்த மக்கள், சிலேயின் கீழ் ஒருவன் செத்துக்கிடப்பதை அறிந்து வியந்தார்கள். தியாஜனிசைப் போற்றிஞர்கள் ஏன் தெரியுமா?

'உயிரோடிருந்த பொழுது எல்லோரையும் வென்று புகழ் பெற்றுன். செத்துச் சிலேயான பிறகும் கூட, தன் எதிரியைக்கொன்று வென்று கிடக்கிருனே' என்பதாக அவர்கள் கற்பனே செய்து கொண்டு அவன் வலிமையை வாயாரப் புகழ்ந்தார்கள்.

அவர்கள் புகழ்ந்தால் போதுமா? அரசாங்கம் அதனேப் பார்த்துக்கொண்டு வாளா இருக்கமுடியுமா?

'ஒருயிரைப் போக்குகின்ற எந்த ஜீவனுக்கும் அல்லது எந்தப் பொருளுக்கும் சரியான தண்டனேயை நல்கிட வேண்டும் என்பது அந்தக் காலத்தில் அந் நாட்டின் சட்டமாக இருந்தது. அதன்படி, ஓர் மனித உயிரைக் கொல்லக் காரணமாக இருந்த சிலேக்கும் உரிய தண்டனே தந்தாக வேண்டும் என்று அரசு சார்பில் உறுதியாயிற்று.

அந்தத் தீர்ப்பின்படி, கப்பல் ஒன்றில் எடுத்துச் செல்லப்பட்டு, நடுக்கடலில் தூக்கியெறியப்பட்டது கொலேகார தியாஜனிஸ் சிலே.

சிலேயின் சிறப்பு மேலும் பெருகுவது போல பல சம்பவங்கள் அதற்குப்பிறகு தோன்றின. தியாஜனிஸின்

பேர் ராசிக்கு இன்னும் உயிர் இருந்தது போலும்! அது வேலே செய்யத் தொடங்கிற்று.

தியாஜனிஸ் வாழ்ந்த நகரமான தீசஸ் நகரத்தில் பஞ்சம் பெருகியது. பயிர்கள் விளேச்சலிழந்தன. நாடே வறுமையில் உழலத் தொடங்கியது. மருண்ட மக்கள், வேறு வழி அறியாது டெல்பி (Delphi)எனும் இடத்திற்குச் சென்று அருள்வாக்குக் கேட்க நின்ருர் கள். அப்பொழுது அசரீரி (Oracle)ஒன்று எழுந்தது.

'தாசஸ் நகரத்து அதிகாரிகள், தங்கள் அரசியல் எதிரிகளே எல்லாம் திரும்பவும் அழைத்துக்கொள்ள வேண்டும்' என்று அசரீரீ ஆணேயிட்டது.

அஞ்சிக் கொண்டிருந்த அதிகாரிகள் அந்த ஆணேக்கு அடங்கினர். அதன்படி எதிரிகளே அழைத்து அர வணேத்துக் கொண்டனர். என்ருலும் பஞ்சம்போன பாடில்லே. பழைய நிலேயே நீடித்து வந்தது. ஆகவே மீண்டும் டெல்பியை நோக்கிப் படையெடுத்தார்கள் தங்கள் குறையைச் சொல்ல.

'நீங்கள் தியாஜனிசை மறந்து விட்டீர்கள்' என்று அசரீரீ சொல்லிவிட்டது. தியாஜனிஸ் இறந் தல்லவோ போய்விட்டான்! அவனே எங்கே போய் பிடிப்பது? அர்த்தம் விளங்காமல் துடித்துப் போய் நின்றவர்களுக்கு, வைத்த சிலேயின் ஞாபகம் வந்தது.

அதைத்தான் நடுக்கடலில் போய் தூக்கியெறிந்து விட்டோமே என்ற நினேவு வந்ததும், பெரிதும் குழமபினுர்கள். கடலில் போய் எங்கே தேடுவது? எப்படித் தேடுவது? பஞ்சப் பிரச்சினேயை விட பெரிய பிரச்சினேயாக இந்த நினேவு வாட்டி வதைத்தது.

சில நாட்கள் கழித்து, செம்படவர்கள் கடலில் மீன்பிடிக்கச் சென்று, வலைவீசிய பொழுது, தியாஜனிஸ் சிலை வந்து சிக்கிக் கொண்டது. கனமாயிருக்கிறது என்று கஷ்டப்பட்டு வலையை இழுத்தவர்களுக்கு சிலையாயிருந்தது மிகவும் ஏமாற்றமாக இருந்தாலும், அதிகாரிகளை ஆனந்தப்படுத்த அதுவே போதுமான தாக அமைந்துவிட்டது.

சிலை வந்து சேர்ந்து, பீடத்தில் அமர்த்தப்பட்ட போது, தாசஸ் நகரத்துப் பஞ்சம் தீர்ந்து செழிப் படைந்தது, மக்களுக்கு தியாஜனிஸ் மேலிருந்த அன்பு மாறி இப்பொழுது பக்தியாகிவிட்டது.

மீண்டும் சிலை காணுமற் போனுல் கஷ்டத்துக்குள் ளாக நேரிடும் என்று எண்ணிய அவர்கள், அந்த சிலையை பீடத்தோடு பீடமாக சேர்த்து, இரும்புச் சங்கிலியால் பிணைத்து விட்டார்கள். இப்பொழுது அவர்களிடம் 'பயபக்தி' அதிகமாயிற்று.

'வாழ்க்கையில் அபரிதமான வலிமையும் ஆற்ற லும் கொண்டு வாழ்ந்த வீரர்களைப் போற்றி வைத் திருக்கும் சிலைகளுக்கு, நோய்களைத் தீர்க்கும் தெய்வ சக்தி வந்து விடும்' என்ற நம்பிக்கை, அக்கால மக்களுக்கு இருந்திருக்கிறது. அந்த நம்பிக்கையின் விளைவாக தியாஜனிஸ் சிலைக்கு மேலும் புகழ் வந்து குவியலாயிற்று.

நோய்களைத் தீர்த்து வைக்கும் தெய்வசக்தி நிறைந்தது நம் தியாஜனிஸ் சிலை என்று தாசஸ்நகரத்து மக்களின் நம்பிக்கையின் வேகம் பெருகலாயிற்று. அதனுல் அந்தச் சிலையைத் தரிசிக்க வருபவர்களின் கூட்டமும் பெருகலாயிற்று.

பக்தர்கள் கொண்டு வரும் காணிக்கையும் பெருகலாயிற்று. காணிக்கை நிறைந்தவுடன் அதைக் கணக்கிடவும் கண்காணிக்கவும் ஒரு நீதிபதியே நியமிக்கப்பட்டிருந்தார் என்றால் பாருங்களேன்!

ஓராண்டு காலத்தில் வசூலான காணிக்கைத் தொகையை வைத்துக்கொண்டு, தியாஜனிஸ் சிலைக்கு எவ்வாறு பெருமையும் மரியாதையும் செலுத்தலாம் என்பதையும் தீர்மானிக்க ஒரு குழு உருவாக்கப்பட்டிருந்தது என்றால், தியாஜனிஸ் ஒரு ஜெகதலப் பிரதாபன் என்று கூறுவதைத் தவிர, வேறென்ன கூற முடியும்! வேறு எப்படி நினைக்கத் தோன்றும்?

உண்மையான உடலமைப்புள்ள, சாதாரண மனிதனாக வாழ்ந்த வீரன் ஒருவன், செத்தபிறகு தெய்வ வாழ்வு பெறுகின்ற விந்தையான கதையாக அல்லவா தியாஜனிஸ் வாழ்வு நிறைவு பெற்றிருக்கிறது. வாழ்க தியாஜனிஸ் என்று வாழ்த்துவோமாக!

அடுத்து தியாஜனிஸ் ரகசிய உடன்பாடு செய்து கொண்ட யூதிமஸ் எனும் வீரனைப் பற்றிக் காண்போம்.

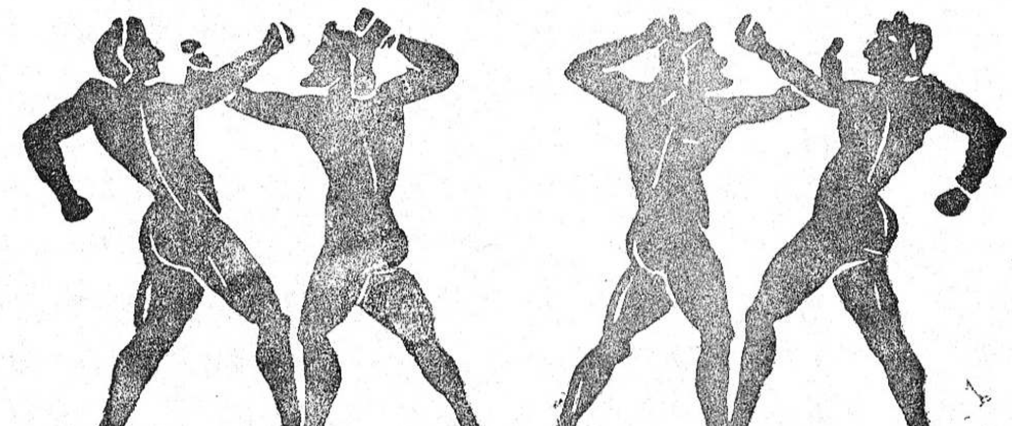

5. இரண்டு கெட்டான் ஈதிமஸ் (Euthymus)

ஒருவன் ஒலிம்பிக் பந்தயத்தில் வெற்றிபெற்று புகழடைந்து விட்டான் என்றால், அவனை 'இந்திரன் சந்திரன்' என்று நம்மவர்கள் போல புகழ்ந்து பேசி, 'ஓகோ' என்று வானளாவ உயர்த்தி, கதை கட்டி விடுகின்ற பழக்கம், கிரேக்கத்தில் நம்மைவிட சற்று அதிகமாகவே இருந்திருக்கிறது.

அந்த வீரன் எப்படிப்பட்டவன் என்பதைக் கூட அவர்கள் எண்ணிப் பார்ப்பதுமில்லை. அந்த இரண்டுங்கெட்டான் நிலைக்கு உள்ளாகியிருந்த ஈதிமசுக்கும் அதே போல புகழும், புராணம் தோற்பது போன்ற பின்னணியில் உள்ள கதையும் உருவாயின.

தியாஜனிசிடம் தோற்ற ஈதிமஸ், பணத்தைக் காட்டி, அவனைப் பக்குவப்படுத்தி, தான் வெற்றி பெற சமரசம் செய்துகொண்ட சுத்த சுகுணவீரன் என்பதும், பின்னர் அடுத்து வந்த ஒலிம்பிக் பந்த யத்தில் குத்துச் சண்டைப் போட்டியில் வெற்றி பெற்ற மகாவீரன் என்பதையும் நீங்கள் தியாஜனிஸ் கதையில் படித்தீர்கள்.

இத்தாலியின் மேற்குக் கரையோரப் பகுதியில் தெமிசா என்ருெரு நகரம் இருந்தது. அந்த நகரில் பொலேட்ஸ் என்ருெரு வீரன் இருந்தான். அவன் ஒரு சமயம் போர் செய்து கொண்டிருக்கும் பொழுது அகால மரணமடைந்து விட்டான். அதன்பின் அந்த வட்டாரத்தில் அவன் பேயாகத் திரிந்து கொண்டிருந்தானும்.

பேயாகத் திரிந்த பொலேட்ஸ். தெமிசா நகரத்து மக்களை ஒரு பயங்கர நிலைக்கு ஆளாக்கியிருந்தான்.

அதாவது, 'வருடத்திற்கு ஒருமுறை தனக்கொரு கன்னிப்பெண்ணைக் கொண்டு வந்து காணிக்கையாகத் தரவேண்டும்' என்று தெமிசா நகரத்து மக்களைத் தொந்தரவுசெய்து பயமுறுத்தி வந்தான். பெண்ணசை பேயையும் விடவில்லை பார்த்தீர்களா?

தெமிசா நகரத்து மக்களும், அஞ்சி நடுநடுங்கி வருடம் ஒரு பெண்ணைத்தானே இழக்கிறேம் என்று மனதைத் திடப்படுத்திக் கொண்டு, ஆண்டுக்கு ஒரு முறை அழகான பெண்ணெருத்தியை அனுப்பிக் கொண்டிருந்தார்களாம். (பகாசூரன் ஒரு பையனையும் உணவையும் கேட்டதாகவும், பீமன் சென்று பகாசூரனைக் கொன்றதாகவும் நம் நாட்டுப பாரதக் கதையில் இருக்கிறதே!)

வழக்கம் போல, பேய்க்குப் பெண்ணை அனுப்புகின்ற நாளும் வந்தது. கன்னிப் பெண்ணையும் தேர்ந்தெடுத்தாகி அனுப்புகின்ற சமயத்தில், ஈதியஸ் அந்த நகரத்திற்கு வந்து சேர்ந்தான். அழகே உருவான ஒரு பெண் நிற்பதைக் கண்டான்.

அந்த அழகி சாகப்போகிருள் என்பதை அறியாமல், அவள் அழகிலே தன் மனதைப் பறிகொடுத்தான் ஈதிமஸ். காலங் கடந்து போனநிலை என்று தெரிந்து கொண்ட பின்னும் எண்ணத்தை விட்டு விடவும் அவனுக்கு மனமில்லை.

தான் விரும்பிய பெண்ணுக்காகப் பேயுடன் போரிடவும் தயார் ஆனுன். பேயைத் தோற்கடித்து, வென்று தொலைத்ததுமின்றி பெண்ணையும் மணந்து கொண்டான். அந்தத் தெமிசா நகரத்து மக்களுக்கு நிரந்தர விடுதலையையும் அச்சத்திலிருந்து வாங்கித் தந்தான் என்பது ஒரு கதை.

இந்த ஈதிமசும் ஒலிம்பிக் வெற்றிக்குப் பிறகு தன்னை ஒரு மனிதப் பிறவி என்று கூருமல், தெய்வப் பிறவி என்று பேசினுன். நதிக்கடவுளான காசினஸ் (Caecinus) தான் தனது தந்தை என்று கூறியதை பலரும் ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் செய்தனர்.

பேயைக் கொன்ற கதையும் இவன் வாழ்க்கை வரலாற்றுடன் சேர்ந்து கொண்டது. மனிதனுக நடமாடி, ஆவியுடன் போராடி வாழ்ந்த ஈதிமஸ், நிலையில் இரண்டுங்கெட்டானுக இருந்தாலும், சரித்திரத்தில் வீரனுக்குரிய புகழ் நிலையிலிருந்து விழாமல் இன்றுவரை வாழ்ந்து வருகிருன்!

6. கீர்த்தி பெற்ற கிளியோமிடஸ்

கிளியோமிடஸ் என்பவன் சிறந்த குத்துச்சண்டை வீரன். அஸ்திபாலா எனும் நகரத்தைச் சேர்ந்தவன். ஒலிம்பிக் பந்தயத்தில் குத்துச்சண்டைப் போட்டியில் வெற்றி பெற வேண்டும் என்ற வேகத்துடன் சென்றவனுக்கு எத்தனை எத்தனை அதிர்ச்சிகள் காத்துக்கொண்டிருந்தன தெரியுமா?

ஒலிம்பிக் குத்துச்சண்டைப் போட்டியில் இகஸ் (Iccus) என்பவனுடன் பொருத நேர்ந்தது. இறுதிப் போட்டியான அந்தப் போட்டியில், இருவரும் கடுமையாகக் குத்திக் கொண்டனர்.

படாத இடத்தில் அடிபட்டு இகஸ் மரணமடைந்து விட்டான். எதிர்பாராத விதமாக இது நடக்கவில்லை என்று ஒலிம்பிக் அதிகாரிகள் முடிவு செய்து, கிளியோமிடிசை அந்தப் போட்டியிலிருந்து விலக்கி விடுகின்றார்கள்.

வெற்றிக்கு வெற்றியும், புகழும் புனிதமும் மிக்கப் பரிசும் பறிபோன நிலையில், கிளியோமிடஸ் மனமுடைந்து ஊருக்குத் திரும்பிவந்து கொண்டிருந்

தான். போட்டியில் பரிசிழந்த கலக்கநிலே. முகத்திலே பட்ட குத்துக்களினுல் ஏற்பட்ட மயக்கநிலே.

தன்னே மறந்த நிலேயில் வந்துகொண்டிருந்த கிளியோமிடஸ் வழியிலே ஒரு பள்ளிக்கூடம் இருந்தது. அதனருகில் ஆடி அசைந்து சென்ருன். அசந்து போய் நின்ருன்.

என்ன செய்கிறேம் என்று தெரியாத நிலேயில் அவன் அந்த பள்ளிக்கூடக் கூரையைப் பிடித்து இழுக்க, கூரை இடிந்து விழுந்தது. பள்ளிக்கூடத்தில் படித்துக் கொண்டிருந்த 60 குழந்தைகளும் உள்ளேயே நசுங்கி இறந்து போகின்றனர். கிளியோமிடிஸ் திகைத்துப் போய் நிற்கிருன்.

செய்தியறிந்த அந்த ஊர்மக்கள், அவனே பிடித்துத் தாக்கிட விரட்டிக்கொண்டு ஓடி வருகின்றனர். பயந்து போன கிளியோமிடிஸ், முடிந்த வரை ஓடி இனி ஓட முடியாது என்ற நிலேயில், அதீன் (Athene) எனும் கோயிலுக்குள் ஓடி நுழைந்து கொள்கிருன்.

அடைக்கலம் என்று கோயிலுக்குள் புகுந்தவன், மறைவாகப் பதுங்கிக் கொள்ள இடம் பார்க்கிருன். இடம் அமையவில்லே. அவனுக்கு ஒரு பெரிய கனமான பெட்டி ஒன்று இருப்பதைப் பார்க்கிருன்.

அதுவே அவனுக்கு, அந்த நேரத்தில் பாதுகாப்பான இடமாகத் தெரிகிறது.

பெட்டியைத் திறந்து அதனுள் புகுந்து மூடிக் கொள்கிருன்.

ஆத்திரத்துடன் விரட்டிக் கொண்டு வந்த அஸ்திபாலா நகரத்தினர், கோயிலுக்கு வெளியே வந்து நிற்கின்றனர். கதவு உள் தாழ்ப்பாள் போட்டிருப்பதைக் காண்கின்றனர். நீண்ட நேரப் போராட்டத்திற்குப் பிறகு, கதவை உடைத்துக்கொண்டு உள்ளே சென்று ஆளுக்கொரு பக்கமாகத் தேடுகின்றனர்.

அவனைக் காணவில்லை என்ற கோபத்தில் பெட்டிக்குள் தான் அவன் இருக்கிருன் என்று கத்திக், கொண்டே கனத்த பெட்டியை வெகுநேரம் கஷ்டப் பட்டுத் திறக்கின்றனர். பெட்டியும் காலியாகக் கிடைக்கிறது.

என்ன ஆச்சரியம்! கிளியோமிடஸ் அங்கும் இல்லை கோயிலுக்குள் நுழைந்ததைப் பார்த்தோம். வேறு எங்கே போயிருப்பான்! வெளியேசெல்ல வழி ஏதும் இல்லையே? என்று வியப்பாலும் அச்சத்தாலும் சிலையாகி நின்றனர் அனைவரும்.

பிறகு, தங்களது முக்கியமான மனிதர்களில் சிலரை டெல்பி எனும் இடத்திற்கு அனுப்பி, அருள் வாக்குக் கேட்டு வருமாறு அனுப்புகின்றனர். 'கிளியோமிடஸ் என்ன ஆனுன், எங்கே போனுன்' என்று கேட்ட அஸ்திபாலா நகர முக்கியஸ்தர் களுக்கு, மேலும் ஒரு அதிர்ச்சி.

'குத்துச் சண்டைக்காரர்கள் என்ருல் கடவுளுக்குக் கருணையுள்ளம் உண்டு. இப்பொழுது அவன் குட்டிக் கடவுள். (Demigod) ஆகிவிட்டான். ஆகவே, அவனுக் குள்ள மரியாதை எல்லாம் நீங்கள் செய்யவேண்டும்

என்றுஅந்த அசரீரீ கூறியது. கேட்டவர்கள் கலங்கிப் போனார்கள்.

அவர்களும் வேறு வழியின்றி அசரீரீ வாக்கை தேவ வாக்காக ஏற்றுக் கொண்டு, கிளியோமிடஸை குட்டித் தெய்வமாக ஏற்றுக்கொண்டார்கள்.

சாதாரண வாழ்க்கையிலே சரித்திரப் புகழைப் பெற முடியாத கிளியோமிடஸ், குட்டித் தேவதை யாக மாறுகின்ற பெரும் பேரினை பெற்றுக் கொண்டான்.

சிறந்த வீரர்களுக்கு வரலாற்றில் மந்திர தந்திர சக்தியை புனைந்து, பரபரப்பு ஊட்டும் மாயா ஜாலக் கதைகளை கற்பனை சாதுர்யத்துடன் படைத்துவிடு கின்ற ஆற்றலை, கிரேக்கர்கள் சற்று அதிகமாகவே பெற்றிருந்தார்கள் போலும்.

அக்காலத்தில் அத்தகைய கதைகள் ஆனந்த உலகத்திற்கு உழைத்துச் சென்றிருக்கலாம். ஆனால் இது போன்ற மாயா ஜாலக்கதைகள் நம்மை ஒரு புதிரான, புரியாத புதிய உலகிற்குத்தான் அழைத்துச் செல்கின்றன. இத்தகைய வீரக்கதைகள் சில சமயங் களில் நமக்கு கோரக் கதைகளாகவும் தெரிகின்றன.

7. வலிமைக்கோர் பொலிடாமஸ்

(Polydamas)

தெசாலி என்னும் பகுதியில், ஸ்காட்டுசா என்னும் நகரில் வாழ்ந்து வந்தான் பொலிடாமஸ். இவன் பங்கராசியம் எனும் குத்துச் சண்டையும், மல்யுத்தமும் கலந்த பயங்கரப் போட்டியில், ஒலிம்பிக்கில் வெற்றி பெற்ருன். கி. மு. 408 ஆம் ஆண்டு நடந்த ஒலிம்பிக் பந்தயம் ஒன்றில் கலந்து கொண்டு, ஒரே முறைதான் வெற்றி பெற்ருன் என்ருலும், இவன் புகழ் மாவீரன் மிலோவையும் மிஞ்சக் கூடியதாக அமைந்திருந்தது.

இவன் மிகுந்த வலிமையுடையவன் என்பதஞல் மட்டும் மற்றவர்கள் பொலிடோமஸைப் புகழவில்லை. எல்லா ஒலிம்பிக் வீரர்களையும் விட உயரமானவனுகவும் இருந்தான் என்பதனுல்தான் என்று கூறுகிருர் பசானியாஸ் எனும் ஆராய்ச்சி வல்லுநர்.

வலிமையில் மிகுந்தவன் பொலிடாமஸ் என்பதை வற்புறுத்துகின்ற வகையிலே பல கதைகள் உலவி வருகின்றன.

ஒலிம்பியஸ் என்ற மலைக்குப் போனானும் பொலி டாமஸ். தன்னந் தனியனாகப் போனவன் எதிரே சிங்கம் ஒன்று எதிர்பட்டுத் தாக்கியபோது, அவன் தன் வெறுங் கையாலேயே அடித்துக் கொன்றான் என்ப தாக ஒரு கதை. இது அவனுடைய அஞ்சாமையையும் போரிடும் ஆற்றலையும் விளக்குவதாக அமைந்திருப் பதைக் காணலாம்.

ஒருமுறை பொலிடாமஸ், ஒரு காளைமாட்டின் பின்னங்கால்கள் இரண்டையும் பிடித்துக் கொண் டானும்; தப்பி ஓடுவதற்காகத் திமிறிய கொழுத்த காளையினை இவன் விட்டுவிடாமல் கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டானும். முழு முயற்சியுடன், மூண்டி யடித்துக் கொண்டு, அவன் கையிலிருந்து காளை தப்பித்து ஓடிவிட்டது என்று பார்த்தால், பொலி டாமசின் கைகளில் காளைமாட்டின் குளம்புகள் இருந் தனவாம். இந்த நிகழ்ச்சியையும் அவன் அரிய வலிமையை விளக்குவதற்காகக் குறித்திருக்கின்றனர்.

பந்தயக் குதிரைகள் போல பாய்ந்து செல்லும் குதிரைகள் பூட்டிய சாரட்டு வண்டி ஒன்று, வேகமாக ஓடிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, அதன் பின் புறம் இவன் சென்று, ஒரு கையால் வண்டியைப் பிடித்து இழுத்து நிறுத்திவிட்டான் என்பதாக மற்றொரு நிகழ்ச்சி.

இவன் வலிமை உள்நாட்டில் மட்டுமின்றி, வெளி நாடுகளிலும் பரவியது. பொலிடாமசின் பலத்தைப் பற்றி பலபடக் கேள்விப்பட்ட பாரசீகத்து மன்னன், தன் அரசவைக்கு அவனை வரவழைத்தான். தன் மெய்க்காப்பாளர்கள் மூவரை அவனுக்கு அறிமுகப்

படுத்தி, இவர்களை வென்று அவனது வலிமையை நிரூபிக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டான். அதை சவா லாகவே ஏற்று, சக்திமிகுந்த அந்தமூன்று வீரர்களையும் வென்று தன் வலிமையை நிரூபித்தான் என்பதாக மற்றொரு நிகழ்ச்சி.

இவ்வாறு சக்தியும் திறமையும் மிக்க பொலி டாமஸ், கி. மு. 404ல் நடைபெற்ற ஒலிம்பிக் பந்தயத் திற்கு வந்தான். நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நடைபெறுகின்ற போட்டியில், மீண்டும் தன் வெற்றியை நிலைநாட்டிக் கொள்ளச் சென்றான். ஆனைக்கும் அடிசறுக்கும் என்பார்களே அதுபோல் அவன் நிலையாயிற்று.

அவனும் சாதாரண மனிதன்போல் நாளுக்கு நாள் நலிந்து வருகிறான் என்பது போல நிலை ஆயிற்று. புரோமாகஸ் எனும் வீரனிடம் பொலிடாமஸ் தோற்றுப்போனான். சிங்கத்தைக்கொன்றவன். பாரசீக வீரர்களை வென்றவன். புரோமாகஸ் எனும் வீரனிடம் தோற்றுப் போனானே என்றாலும், பொலிடாமசின் வீரம் பழுதுபட்டுப் போகவில்லை. பாழாகி விடவில்லை; வெற்றியும் தோல்வியும் வீரனுக்கு இரு கண்கள் போன்றவைதானே. பொலிடாமசும் வீரத்துடனே தோல்வியை ஏற்றுக்கொண்டான்.

இத்தகைய ஆற்றல்மிக்க வீரனின் மரணமும் மிலோவின் மரணம் போலவே, வீரமரணமாக அதாவது வலிமை மிக்க மரணமாகவே அமைந்து விட்டிருந்தது.

ஒருநாள், பொலிடாமஸ் தன் நண்பர்களுடன் நிழலுக்காக ஒரு குகையில் தங்கியிருந்த பொழுது, குகையின் மேற்கூரையானது சரிந்து விழத் தொடங்

கியது. பயந்து அலறிய நண்பர்களைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு, சரிந்த பாறையினை இரு கைகளாலும் தாங்கிப் பிடித்துக் கொண்டான் பொலிடாமஸ்.

அவசர அவசரமாக அவனது நண்பர்கள் குகையை விட்டு வெளியேறினர். ஆனால், கூரையின் பாரம் தாங்க முடியாமல், பொலிடாமஸ் அந்தக் குகைக்குள்ளேயே நசுங்கி செத்துப் போனான்.

'வீரர்கள் சாதாரணமாக இறப்பதில்லை. வீர மரணமே எய்துவார்கள்' என்ற நெறியை இதுவரை நாம் படித்த எல்லா கதைகளுமே வலியுறுத்திக் கொண்டே தான் வருகின்றன. பொலிடாமஸ் கதையும் அது போலவே அமைந்திருக்கிறது. வியப்பில்லையே!

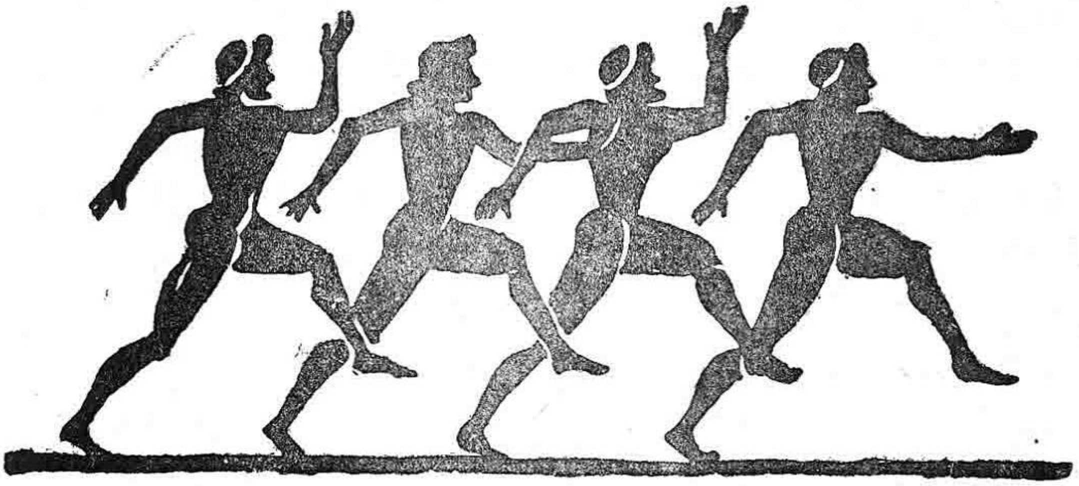

8. வாயாடி டியோக்சிபஸ்

(Dioxipaus)

வாழ்க்கையில் மனிதன் உயர உயர, அவன் வாயடக்கமாகவும் நாணயமாகவும் நடந்துகொள்ளும் பொழுதுதான், அவன் பெறுகின்ற புகழும் பேறும் நிலைத்து நிற்கிறது. அவன் சிறிதளவு தன் நிலையி லிருந்து தாழ்ந்து விட்டாலும், அது அவன் புகழை இடித்துத் தூளாக்கும் வெடிகுண்டாகிவிடும். அதற்கு சான்றாகத் திகழ்கிறான் டியோக்சிபஸ்.

கி. மு. 336ல் நடந்த ஒலிம்பிக் பந்தயத்தில் பங்கராசியம் எனும் போட்டியில் வெற்றி பெற்ற வீரன் டியோக்சிபஸ். எந்தப் போட்டியாளனும் இவனுடன் போட்டியிடப் பயந்து ஒதுங்கிக் கொண் டான் என்றால், இவனது வல்லமையின் மிகுதியை நினைத்துப் பாருங்கள்! பெற்ற வெற்றியையும், பெருமை மிகு பரிசையும் ஏந்திக் கொண்டு, டியோக் சிபஸ் தன் தாயகமான ஏதென்சுக்கு வருகிறான்.

வெற்றி வீரனுக்கு வீர வரவேற்பளிக்கிறது ஏதென்ஸ் நகரம். வலிமையின் தாயகமான ஏதென்ஸ் நகரமே திரண்டு வந்து, வானளாவிய வாழ்த் தொலியை எழுப்பி வரவேற்றது. உற்சாகம் பெற்ற மக்கள், வீரனை சாரட்டு வண்டியிலே உட்கார வைத்து

ஊர்வலம் நடத்தினர். ஊர்வலத்தின் நடுவே ஒப்பற்ற உருவமாக அமர்ந்து, மமதையெனும் மகுடம் சூட்டிய பேருருவமாக அமர்ந்து வருகிறுன். அவனது கண்கள் ஆச்சரியத்தால் தன்னைப்பார்க்கும் அனைவரின் மீதும் சுற்றி ஆலவட்டம் போட்டுக்கொண்டு வருகின்றன.

அந்தக் கும்பலிலே ஒருத்தி அழகுப் பெட்டகமாக நின்று கொண்டிருக்கிறுள். ஆண்மையின் உருவமாக அலங்காரத்துடன் வீற்றிருக்கும் டியோக்சிபசைப் பார்த்து, ஏதோ நையாண்டியாகப் பேசுகிறுள். பழுத்தமரத்தில் கல்லடி விழும். அதற்காக மரம் எதிர்த்து கல் வீசுவதில்லையே!

டியோக்சிபஸ் தன்னை மறந்து விடுகிறுன். ஒப்பற்ற ஒலிம்பிக் பந்தயத்தின் உன்னத வெற்றிவீரன் என்பதை மறந்து விடுகிறுன். பெண் பேசிய நையாண்டி வார்த்தைக்குத் தானும் பதிலடி தரவேண்டும் என்று விரும்புகிறுன். வாயடக்கத்தை இழந்தவனின் வாய், வேறுவிதமாக வார்த்தைகளைப் பொழிந்தது.

'ஏ பெண்ணே! இந்தவல்லமை வாய்ந்த மாவீரனின் கைகளில் ஏற்கனவே இருந்தவள் தானே நீ! இதோ உன்வல்லமை வாய்ந்த வீரனைப் பார்த்துக் கொள்''. அருகிலிருந்த அனைவரின் காதுகளிலும் தெளிவாகவே விழுந்தன அவன் கூறிய மொழிகள். அவளும் அவமானத்தால் கூனிக் குறுகிப் போனுன்.

வீரனின் வாய்வார்த்தைகள் வதந்தியாகப் பரவின. காட்டுத்தீயை விட வேகமும் கொடுமையும் மிக்கதாக அவ்வார்த்தைகள் பரவிச் சென்றன. அவன் வேடிக்கை யாகக் கூறிய வார்த்தைகள், அவள் குடும்பத்தையே

அதிர வைத்தன. அது அவள் தங்கையின் வாழ்க்கையையும் பாதித்தது. கேலி மொழி ஒரு குடும்பத்தையே பாழாக்கிவிட்டது!

நாடறிந்த ஒருவன் எதைப்பற்றிப் பேச வேண்டுமென்றாலும் யோசித்து, நாவடக்கத்துடன் பேச வேண்டும் என்பது இதனால் புலனாகின்றதன்றோ!

டியோக்சிபஸ் மாவீரனாகத் திகழ்ந்ததால், அவனுக்கு அரண்மனையில் பணியாற்றும் பெரும்பேறு கிடைத்தது. அவன் மகா அலெக்சாந்தரின் மனங் கவர்ந்த வீரனாகி விட்டான். மன்னன் அருகில் இருந்திடும் வாய்ப்பும் கிட்டி விட்டதென்றால், மாபெரும் பொறுப்பும் வந்துவிட்டது என்பது தானே பொருள்!

பாரசீகத்தின்மீது படையெடுத்து விட்டிருந்தான் மகா அலெக்சாந்தர். படைகள் செல்கின்ற போது, மன்னனுடன் டியோக்சிபஸூம் கூடவே செல்ல வேண்டியதாயிற்று. செல்கின்ற வழியில் காரக்ஸ் எனும் மற்றொரு வீரனுடன் வாய்வார்த்தை முற்றி, அதுவே சவாலிடும் அளவுக்கு வளர்ந்து, கடைசியில் துவந்தயுத்தம் (Duel) பண்ணுகின்ற தன்மைக்கு முற்றி விட்டது.

காரக்ஸ் என்பவன் கையிலே வேல். ஈட்டி, சுத்தி முதலிய பயங்கர ஆயுதங்களுடன், உடல் முழுவதும் இரும்புக் கவசம் பூட்டிக் கொண்டு வந்து நின்றான். டியோக்சிபசோ, பிறந்த மேனியனாக, தேகம் முழுவதும் ஆலிவ் எண்ணெயை தேய்த்துக் கொண்டு, கையில் ஒரு கதாயுதத்துடன் (Club) வந்து எதிர் நின்றான். துவந்த யுத்தம் கோபாவேசமாகத் தொடங்கியது.

முதலில் காரக்ஸ் எறிந்த வேலை, கதையால் தட்டி விட்டுத் தப்பித்துக் கொண்டான் டியோக்சிபஸ். பிறகு குறிபார்த்து எறிந்த ஈட்டியையும் தடுத்துத் தள்ளி விட்டான். முயற்சியில் தோல்வியடைந்ததால் கோபமடைந்த காரக்ஸ், கத்தியை உறையிலிருந்து உருவ முயன்றபோது. ஒரு கையைப் பிடித்துக் கொண்டு, மறுகையால் அவனைத் தடுமாறி விழுமாறு தள்ளிவிட்டான். ஒலிம்பிக் பந்தயத்தில் பங்கராசியப் போட்டியில் வெற்றி பெற்ற வீரனல்லவா இவன்!

மல்யுத்த தந்திர முறைகள் தெரிந்திருந்ததால், அந்த காரக்சைத் தரையில் தள்ளிவிட்டு, மல்லாந்து விழுந்துகிடந்த அவனது கழுத்தில் ஒரு காலை வைத்து மிதித்து, கோபமாக அழுத்திக் கொண்டிருந்தான்.

இவ்வாறு செய்த டியோக்சிபஸ்லின் செயல் அலெக்சாந்தரது படைவீரர்களுக்கு, ஆனந்தத்தை அளிக்கவே, அவர்கள் ஆனந்த ஆரவாரம் செய்து உற்சாகப்படுத்தினார்கள். ஆனால், காரக்சு என்றவீரனோ அலெக்சாந்தருக்குக்கிணையாக வந்த மெசிடோனியன் எனும் மன்னர் படையைச் சேர்ந்தவன்.

ஆகவே, அந்த மன்னனுக்கும் அவனது படை வீரர்களுக்கும் இது பெரிதும் வெறுப்பையே தந்தது. அவர்கள் ஒருவாறு சமாதானம்செய்து, இருவரையும் சண்டை போடாமல் விலக்கி விட்டார்கள்.

இந்த சண்டை நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு, டியோக்சிபஸ் முன்போல தனது மன்னனின் அன்புக்குரியவனாக இல்லாமல், சற்று ஒதுங்கியே இருந்து வந்தான். அலெக்சாந்தர் மன்னன் இவன் மேல் கோபமாக இருக்கிறான், முன்போல அன்பாக இல்லை என்பதை புரிந்து கொண்டு

அதனை நன்ருகப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள் இவன் எதிரிகள்.

எதிரிகள் கூடி, ஒரு பயங்கரமான திட்டத்தைத் தீட்டினுர்கள், அதன்படி, ஒரு தங்கக் கோப்பையைக் கொண்டு போய், அவன் இருந்த அறையில் ஒளித்து வைத்து விட்டு, டியோக்சிபஸ்ஸைத் திருடன் என்று குற்றம் சாட்டத் தொடங்கினுர்கள். தான் திருட வில்லை என்று எவ்வளவோ மறுத்துப் பார்த்தும், யாரும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அவனது அறையை சோதனையிட வேண்டும் என்று எதிரிகள் வற்புறுத்தினர்.

தங்கக் கோப்பையைத் தன் அறையில் கண்டதும், வீரனுக்கு அவமானம் தாங்க முடியவில்லை. இனிமேல் வாழ்வது மரியாதை அல்ல என்றும் மனம் நொந்து, டியோக்சிபஸ் தற்கொலை செய்து கொண்டு இறந்து போனுன். வஞ்சகத்தால் தீர்த்துக் கட்டினேம் என்று எதிரிகள் கைகொட்டி நகைத்து மகிழ்ந்தனர்.

வாழ்க்கையில் புகழ் அதிகமாக வரவர, புகழுக் குரியவன் பத்திரமாக இருக்க வேண்டும்; புத்தி சாலித்தனமாகப் பேச வேண்டும் சாதகம் தேடி சதி செய்திடக் காத்திருக்கின்ற எதிரிகளின் தந்திரத் துக்கு ஆளாகாமல், மிகவும் எச்சரிக்கையாகவும் வாழ வேண்டும் என்ற நீதியை உலகுக்கு உணர்த்துகின்ற வாழ்க்கையைத்தான் வாழ்ந்து காட்டியிருக்கிருன் டியோக்சிபஸ்.

9. தனிவரம் பெற்ற தயாகரஸ்

ஒருவர் ஒலிம்பிக் பந்தயத்தில் வெற்றிபெறுவது என்பதுவே மிகவும் ஆச்சரியமான அதிசயமான செய்தி. அதிலும் ஒரு பரம்பரையே ஒலிம்பிக் பந்தயத்தில் வெற்றி பெறுகின்றது என்றால், அது வீரப் பரம்பரையாகத்தானே இருக்கமுடியும்!

அத்தகைய திறமை மிக்கப் பரம்பரையை தொடங்கி வைத்துச் சிறப்படைந்தவன் தயாகரஸ் என்ற வீரன். இவன் குத்துச் சண்டையில் கி. மு. 464ஆம் ஆண்டு ஒலிம்பிக் பந்தயத்தில் வெற்றி பெற்றிருந்தான். இவன் செய்த சண்டையின் சிறப்பினையும் நுண் திறனையும் அறிந்த பிண்டார் எனும் பெரும் கவிஞர், எழுச்சி மிக்கப் பாடலால் இவனது வீரத்தைப் புகழ்ந்து பாடினர். அந்தப் புகழ்ச்சி வரிகள், அன் எனும் கோயில் சுவர்களில் தங்க எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட்டு இருந்தன என்று ஒரு வரலாற்றுக் குறிப்புக் கூறுகிறது.

இத்தகைய இணையிலா வீரனின் பரம்பரையும் இவனைப் போலவே, வீரமிக்கவர்களாக, வெற்றியாளர் களாகவே விளங்கியிருக்கிறார்கள்.

தயாகரசின் மூத்த மகன் டமாகெடஸ் (Damagetus) என்பவன். பங்கராசியம் எனும் போட்டியில், 452ம் ஆண்டில் வென்றான். அதனைத் தொடர்ந்து கி, மு. 448ஆம் ஆண்டிலும் வென்று தன் வெற்றியின் மேன்மையை நிலைநாட்டினான்.

மூத்தவனுக்கு இளையவன் சளைத்தவன் அல்லன் என்று நிரூபிப்பது போல், தயாகரசின் இரண்டாவது மகன் அகுசிலாஸ் (Acusilaus) என்பவனும் ஒலிம்பிக் பந்தயத்தில் குத்துச் சண்டைப் போட்டியில் வெற்றி பெற்றான்.

கி. மு. 464ஆம் ஆண்டில் ஒலிம்பிக் பந்தய மைதானத்திற்குள் நுழைந்த தயாகரஸ், தன் மைந்தர்கள் வெற்றியைக் காண 16 ஆண்டுகள் கழித்தே வந்திருந்தான் பந்தய மைதானத்திற்கு. இரண்டு மைந்தர்களும் வெற்றிபெற்ற பிறகு, தங்களது தந்தையை தங்கள் தோள்களில் சுமந்து வலம் வந்து பொழுது, வீரமக்களைப் பெற்ற மாவீரன் தயாகரஸ் என்று எல்லோரும் வாயார வாழ்த்தி மகிழ்ந்தார்கள்.

இந்த பரம்பரையின் வீரம் இத்துடன் முடிந்து போய் விடவில்லை; தயாகரசின் மூன்றாவது மகன் டோரியஸ் (Doreeus) என்பவன், பங்கராசியம் எனும் போட்டியில் கி.மு. 432 கி.மு 428, கி.மு 424 ஆம் ஆண்டுகளில்நடந்த மூன்று பந்தயங்களிலும் தொடர்ந்தாற் போல வென்று, தன் தந்தையின் புகழ் வரலாற்றில் மேலும் பல இனிய வாழ்த்துக்களைச் சேர்த்தான்.

மகன்களின் வீரம் தயாகரசை பேரானந்தத்தில் ஆழ்த்தியது என்றால், தயாகரசின் மகள்

பிரனிஸ் என்பவள், ஒலிம்பிக் பந்தய வரலாற்றிலே பெரும் புரட்சியையே செய்துவிட்டாள்.

பீரனிஸ் (Psrenics) என்பவளும் ஒரு ஒலிம்பிக் பந்தய வெற்றிவீரனைத் தான் மணந்து கொண்டிருந்தாள். அவர்களுக்கு ஒரு ஆண் குழந்தை பிறந்தது. அவர்கள் அவனுக்கு பிசிடோரஸ் என்று பெயரிட்டார்கள். அவனைக் குத்துச் சண்டை வீரனாக்கி, ஒலிம்பிக் பந்தயத்தில் வெற்றி பெற்று, வீர பரம்பரையின் பெருமையைக் காக்க வேண்டும் என்ற லட்சியத்துடன் பயிற்சியளித்துக் கொண்டிருந்தான் அவனது தந்தை. தன் கணவன் அகால மரணமடைந்துவிடவே அவனுக்குப் பயிற்சியளிக்கும் பொறுப்பை தாயான பிரனிஸ் ஏற்றுக்கொண்டாள்.

பிசிடோரசும் பந்தயத்தில் கலந்து கொள்ளும் தகுதி பெற்று விட்டான். பந்தயத்தில் நடக்கும் போட்டியில் தன் மகன் எப்படி சண்டை இடுகிறான் என்று பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆசை, தாய்க்குத் தாயாயும் சண்டை பயிற்சிக்குக் குருவாகவும்விளங்கிய அவளுக்கு இருக்காதா என்ன? அவள் ஆசைக்குக் குறுக்கே நின்றது கிரேக்க நாட்டுச் சட்டம்.

பந்தய மைதானத்திற்குள் பெண்கள் நுழையக் கூடாது என்பதுதான் கடுமையான சட்டம். மீறி யாராவது வந்ததையோ, மறைந்திருந்துப் பார்ப்பதையோ கண்டுபிடித்துவிட்டால், பிடிபட்டவர்களுக்கு உடனே மரணதண்டனை என்பதுதான் அந்தக் கொடுமையான சட்டம்.

பிரனிஸ் தன் உயிரைத் துச்சமாக மதித்தாள். தன் மகன் சண்டையிடுவதைப் பார்த்தேயாக

வேண்டும் என்று முடிவெடுத்தாள், ஆணைப்போல மாறு வேடம் அணிந்தாள். பந்தய அரங்கிற்குள் நுழைந்து, பார்வையாளர்கள் வரிசையில் அமர்ந்து கொண்டாள். பந்தயங்கள் தொடங்கின. பிரனிஸ் மைந்தன் பிசிடோரஸ் குத்துச் சண்டை தொடர்ந்தது. தன் மகன் வெற்றி பெற்ருன் என்று அறிந்ததும், பார்வையாளர்கள் பகுதியிலிருந்த பிரனிஸ், பாய்ந்து சென்று, தன் மகனை ஆரத் தழுவி, முத்தமிட்டுக் களிகூர்ந்தாள்.

அந்த வேகத்திலும் ஆவேசத்திலும் தன்னை மறந்தாள். அத்துடன் நின்ருல் பரவாயில்லையே! அவளது ஆடை குலைந்தது. மாறுவேடம் கலைந்தது. 'பெண்ணொருத்தி உள்ளே வந்துவிட்டாள்' என்ற பெருங்குரல் அரங்கிற்குள்ளே அலறியது. சட்டத்தை மீறிய பெண்ணைத் தண்டிக்க வேண்டுமென்றநிலையில் விசாரணைக்குட்படுத்தப்பட்டாள்.

பிரனிஸ் தன் கதையைக் கூறினாள். தன் பரம்பரையைப் பற்றிக் கூறினாள். தன் மகனுக்குத் தான் பயிற்சி அளித்த விதத்தை விவரித்தாள். தன் மகன் சண்டையைப் பார்க்கவேண்டும் என்ற ஆவலை விளக்கினாள். 'தன் கடமை முடிந்தது. தன் உயிரைத் தர தனக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. மரண தண்டனையை மனமார வரவேற்கிறேன்' என்று வாக்குமூலம் அளித்தாள்.

அப்பொழுதுதான் ஒலிம்பிக் அதிகாரிகளுக்கு உணர்வு வந்ததுபோலும். பெண்களுக்கும் போட்டியில் இவ்வளவு ஆர்வமா என்று புரிந்து கொண்டனர். கடுமையான விதிகளைத் தளர்த்திட விரும்பினர். பெண்களும் பந்தய மைதானத்திற்குள்

வரலாம் என்று அனுமதி அளித்தனர். பின்னர் பெண்கள் பந்தயத்தில் கலந்து கொண்ட வரலாறும் தொடர்ந்தது.

இவ்வாறு உயிரையும் திரணமாக மதித்து, ஒலிம்பிக் விதிகளையே மீறி புரட்சியையும் புது மாற்றத்தையும் அளித்த பிரனிஸ், தன் தந்தை தயாகரசுக்கு மேலும் புகழினையே அளித்திருக்கிருள்.

ஆரம்ப காலத்தில், பெண் குலத்திலிருந்து ஒரே ஒரு பெண்ணை மட்டும் பார்க்க அனுமதித்திருந்தனர். அவள் கோயில் தலைமைப் பூசாரியான பிரிஸ்டஸ் ஆப் டெமிடர் (Priestesc of Demeter). அதன்பின் ஒலிம்பிக் பந்தயத்தில் கலந்து கொள்கின்ற வீரனுடைய தாய் தந்தை, மகன் என்பவர்கள் மட்டுமே வரலாம் என்று அனுமதித்திருந்தனர்.

வருபவர்கள் ஆணு பெண்ணு என்பதை அறிய பந்தயத்தில் போட்டியிடும் வீரர்களைப் போலவே, பயிற்சியாளர்களும் பிறந்த மேனியுடனே வரவேண்டும் என்ற கடுமையான வழியையும் ஏற்படுத்திஞர்கள்.

இவ்வாறு தயாகரஸ் பரம்பரையினர், ஒலிம்பிக் பந்தயங்களில் தோன்றி, ஒரு புது சகாப்தத்தையும் பெரும் புரட்சியையும் உண்டு பண்ணிவிட்டார்கள். தயாகரஸ் தனி வரம் பெற்ற வீரன் போலவே கிரேக்க வரலாற்றில் கீர்த்தியுடன் இன்றும் விளங்குகிருன். ஏனெனில்,

'தக்கார் தகவிலார் என்பார் அவரவர்தம்
எச்சத்தார் காணப்படும்' என்பது பொய்யா மொழியின்
பொன்மொழியல்லவா!

10. விதியால் வீழ்ந்த டோரியஸ்

டோரியஸ் எனும் வீரனின் கதை வீரக்கதையா சோகக் கதையா என்பது புரியாத புதிராகவே இருக்கிறது. இவன் ஒலிம்பிக் பந்தயத்தில் குத்துச் சண்டைப் போட்டியில் வெற்றி பெற்ற வீரனே! வீரன் என்பதால், இவனுக்குத் தனி மரியாதையும் இனிய புகழும் இருக்கத்தான் இருந்தது.

கிரேக்கத்தின் முக்கிய இரு நாடுகள் ஏதென்சும் ஸ்பார்ட்டாவும் ஆகும். இவ்விரு நாடுகளுக்கிடையே அடிக்கடி சண்டை நடப்பது சகஜமாக நடக்கக் கூடியதுதான். அந்தச் சண்டை டோரியஸ்ஸின் தலை விதியையே மாற்றக்கூடியதாக இருந்தது.

டோரியஸ் ஏதென்ஸ் நாட்டில் வசிப்பவன். ஏதென்ஸ் ஸ்பார்ட்டாவுடன் சண்டையிடும்போது, ஏதென்ஸ் நாட்டுக்காகப் பணியாற்றுமல் எதிர்ப்புப் பணியில் இறங்கி வேலை செய்தான். அவனை எதிரி என்று தீர்மானித்து, கைது செய்தனர். விசாரணைக்குப் பிறகு நாடுகடத்தி விடலாம் என்று தீர்மானித்து, இத்தாலியில் உள்ள தூரி என்னும் இடத்திற்கு அனுப்பிவிட்டனர்.

வேறு இடம் போனதும்தான் டோரியஸுக்கு வீரம் வந்தது போலும். அங்கிருந்து படையைத்

திரட்டிக் கொண்டு வந்து கி. மு. 410ம் ஆண்டு ஏதென்ஸ் மீது படையெடுத்தான். அந்தப் போரில் டோரியஸ் தோற்ருன். கைதியானுன். மீண்டும் நீதி மன்றம் அவனை விசாரித்தது. இப்பொழுது மரண தண்டனை விதித்தது.

டோரியஸ் ஒலிம்பிக்பந்தயத்தில் குத்துச்சண்டைப் போட்டியில் பங்குபெற்று, வெற்றியடைந்து. ஏதென்ஸ் நாட்டுக்குப் புகழ் தேடித்தந்தான் என்ற ஒரே காரணத் திற்காக, அவன் மரணதண்டனையை ரத்து செய்தார் கள். மரணத்தின் கோரப்பிடியிலிருந்து விடுதலையடைந் தான் டோரியஸ்.

இதற்கிடையில் ஏதென்ஸுக்கும் ஸ்பார்ட்டா வுக்கும் நடைபெற்ற போரில், ஸ்பார்ட்டா வெற்றி பெற்றது, ஸ்பாட்டாவின் கீழ் ஏதென்ஸ் வந்து விட்டது. எந்தச் சண்டையிலும் கலந்துகொள்ளாமல் டோரியஸ் இருந்தபோது, ஸ்பார்ட்டா அரசால் கைது செய்யப்பட்டான். குற்றவாளி என தீர்மானிக்கப் பட்டு மரண தண்டனைக்குள்ளாஞன்.

மனிதாபிமானம் நிறைந்த விதியானது, அவனது மரண தண்டனையை மாற்றி வைத்தது. ஆனுல் டோரி யரின் தலைவிதி, அவனைவாழவிடவில்லை. மரணதண்டனை யாலேயே உயிரை இழந்தான். ஆற்றங்கரையின் மரமும், அரசனறிய வாழ்கின்ற மக்கள் வாழ்வும் எப்பொழுதும் ஆபத்துக்குள்ளாகும் என்பது பழந் தமிழ் பாட்டன்ருே! ஆற்றங்கரையில் இருக்கின்ற மரம் அடி பெயர்ந்து விழுந்ததுபோல, அரசுக்குத் தெரிந்த புகழ்பெற்று வாழ்ந்த டோரியஸ், விதியால் வீழ்ந்தான் என்ருலும் வரலாறு அவனை மறக்காமல் வாழவைத்திருக்கிறது.

11. அதிகாரிகளிடத்திலே அதிகாரம்

இது வரை ஒன்பது கிரேக்க நாட்டுப் புகழ்மிக்க வீரர்களைப் பற்றி தெரிந்து கொண்டோம். புகழேணி யில் அவர்களை ஏற்றி வைத்த ஒலிம்பிக் பந்தயங்கள் எல்லாம். இசைவிழா நாடகவிழா போல, மக்கள் மாமன்றம் கூடி நடத்தும் மதத்தின் பெயரால் அமைந்த திருவிழா போலவே நடத்தப்பட்டிருக் கின்றன.

மத விழாக்களைப் போலவே, கோயிலும் ஆராதனை யும் கொண்டாட்டமும் ஆக, பந்தயங்கள் கோலாகல மாக அந்தந்த மாநிலத்தில் நடத்தப்பட்டன.

விளையாட்டுக்களை நடத்துகின்ற அதிகாரிகளாக ஹலேநாடிகை (Hellanodikai) எனும் குழு மற்ற மாநிலங்களில் பணியாற்றும் நீதிபதிகளைப் போலவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது, போட்டியாளர்கள் பயங்கர விதிகளுக்கு உட்பட்டு, பங்கு பெற்றது போலவே அதி காரிகளும் பயந்துகொண்டுதான் தாங்களது முடிவைக் கூறவேண்டியவர்களாக இருந்தார்கள். சில சமயங் களில் அபராதம் கட்டுகின்ற நிலைமைக்கும் ஆளானார் கள் என்றால் பாருங்களேன்.

கி. மு, 396 ம் ஆண்டு நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சி இது. போலிமாஸ் லியான் என்று இரண்டு ஓட்டக்காரர்களி

டையே ஏற்பட்ட முடிவின் பேதத்தால், முடிவு செய்த அதிகாரிகள் மாட்டிக் கொண்டார்கள்.

போலிமாஸ் என்பவன் தான் முதலில் வந்தான், வென்றான் என்று மூவரில் இருவர் தீர்ப்பளித்தனர். ஒருவரோ லியான்தான் வென்றான் என்றுகூறினார். இதை அறிந்த லியான், அங்கிருந்த ஒலிம்பிக் கவுன்சிலிடம் சென்று முறைகேடு நடந்துவிட்டது, நீங்கள்தான் தீர்ப்பளிக்க வேண்டும் என்று முறையிட்டுக்கொண்டான்.

கவுன்சிலின் நிர்வாகக் குழு கலந்தாலோசித்து, அதிகாரிகள் தோற்றவனுக்கு நஷ்டஈடு தரவேண்டும் என்று தீர்ப்பளித்தது. அதே சமயத்தில் முதலில் வந்தவன் என்று தீர்மானிக்கப்பட்ட முடிவு மாற்றப் படவில்லை. அதிகாரிகள் நஷ்ட ஈடு கட்டுகின்ற நிலைமையில் நிறுத்தப்பட்டதால், நிம்மதியில்லாமலே அந்த நீதிபதி வேலையை செய்து கொண்டிருந்தனர் என்று வரலாறு கூறுகின்றது.

போட்டிகள் எல்லாம் முடிந்தவரை விடியற்காலையிலேயே நடத்தினார்கள். காரணம் என்னவென்றால், சூரிய வெப்பம் தாக்காத குளுமை வேளை நன்றாக ஓடத் தாண்ட என்ற அளவில், அதிக சுறுசுறுப்பை உண்டாக்கும் என்பதால் தான்.

ஒரு பந்தயம் நடந்து மறுபந்தயம் நடக்கின்ற இடைவெளிக்குள், பந்தயத்திடல் முழுவதும் புல் புதராக மண்டி விடும். இந்தப்புல் அகற்றிப் பிடுங்கும் பணியை, போட்டியில் பங்கு பெறும் உடலாளர்கள் தான் செய்திருக்கின்றார்கள். அவர்கள் புல் பிடுங்கி, தரையை செதுக்கி வேலை செய்வதைப் பார்த்து,

வேறு அடிமைகள் இல்லையா இதனைச் செய்ய, என்று மற்றவர்கள் கேட்கின்ற நிலையில், போட்டியிடுபவர்கள் பொறுமையாகவேலை செய்திருக்கின்றார்கள்.

விளையாட்டுப் போட்டிகளை எல்லாம், பெரும் பணக்காரர்கள் மனமுவந்து அளித்த பெருங்கொடையினால்தான் நடத்தப்பட்டிருக்கின்றன. போட்டியாளர்கள் தங்கள்மேனியில் தேய்த்துக் கொள்ள ஆலிவ் எண்ணெய் தருவதிலிருந்து மற்றும் அத்யாவசியமான பொருட்களை அளிப்பதுவரை பணக்காரர்கள் கொடையே பரிணமிக்கச் செய்திருக்கின்றன. செல்வந்தர்களின் செம்மாந்த வள்ளல் தன்மைதான், நாட்டின் சிறப்பையே வானளாவ உயர்த்தியிருக்கின்றன.

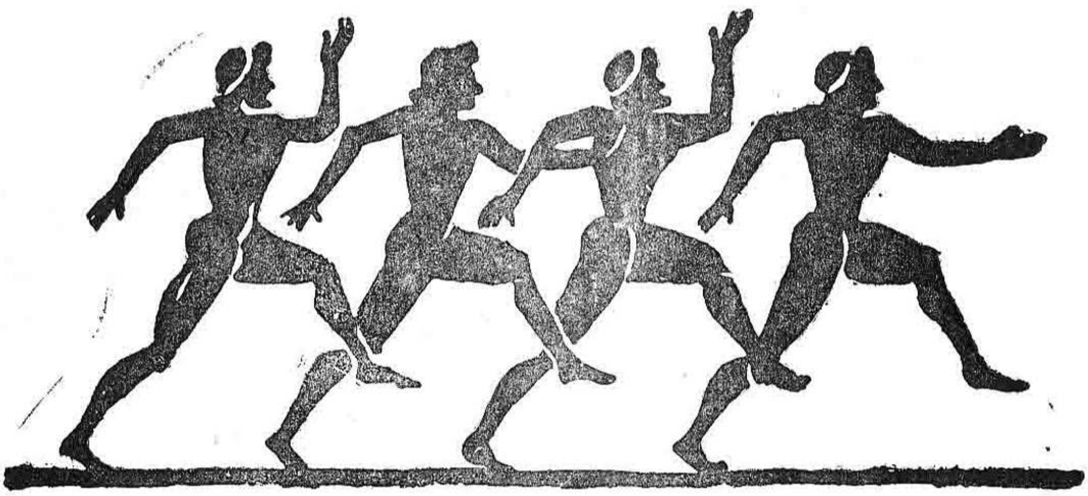

12. பிறந்தமேனியும் பெருமையும்

விளையாட்டுப் போட்டிகளில் பங்குபெற்ற போட்டியாளர்கள், பிறந்த மேனியுடனே பங்கு பெற்றார்கள். அதற்கும் ஒரு சில காரணங்களைக் காட்டுகின்றார்கள் வரலாற்றாசிரியர்கள்.

கி. மு. 720ம் ஆண்டு, மெகாரா எனும் இடத்தைச் சேர்ந்த ஒருவீரன். அவன்பெயர் ஓரிசிப்பஸ். அவன் ஓட்டப் பந்தயத்தில் கலந்து கொண்டான். ஓட்டத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது பாதிவழியில், அவன் அணிந்திருந்த கால்சட்டை கழன்று விழுந்து விடுகிறது. என்றாலும் அவன் வெற்றி பெற்று விடுகிறான். ஆகவே ஒன்றுமில்லாமல் ஓடுகின்ற முறையே பின்பற்றப் பட்டது என்கிறார்கள் வரலாற்றாசிரியர்கள்.

ஏதென்ஸ் நகரத்தார் புதுமை செய்ய வேண்டும் என்று விழைந்தார்களாம். ஓடிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, ஒரு ஓட்டக் காரர் கால்சட்டை நழுவி விழுந்து, தடுமாறி அவரும் கீழே விழுந்துவிட ஏதுவாக இருப்பதால், எப்பொழுதும் பிறந்த மேனியுடனேயே ஓட வேண்டும் என்ற விதியை அமைத்து விட்டார்களாம்.

கிரேக்க நாட்டவர்கள், உடலைமிகவும் செம்மை யுடனும் சிறப்புடனும், கட்டுடலாகவும் வைத்துக் கொண்டிருந்ததால், பிறர்பார்த்து மகிழவும், அவர்கள்

மகிழ்ச்சியில் தாங்கள் மகிழ்ந்துபோகவும் கூடிய சூழ்நிலை அமைந்ததால், 'பிறந்த மேனி விதியை' பெரிதும் ஆதரித்தனர் என்றும் ஒரு கருத்து கூறப் பட்டிருக்கிறது.

அதற்கு சான்றாக ஒரு கருத்தைக் கூறுகின்றார்கள். கிரேக்கர்கள் எப்பொழுதும் தங்கள் நண்பர்களுடன் இருக்கும் பொழுது கூட திறந்த மேனியராக இருக்க விரும்பினார்கள் என்பதாகும்.

அவ்வளவு அடக்கு முறையைக் கையாண்ட கிரேக்கர் காலத்திலேயே, ஆண்களுக்குப் பெண்கள் சிறிதும் சளைத்தவர்கள் அல்லர் என்பதாக, ஒரு சில நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியிருக்கின்றார்கள்.

பெண்களுக்காக நடந்த ஓட்டப்பந்தயத்தை ஹிப்போடோமியா எனும் அரசி, தன் திருமணமானது பிலாப்ஸ் என்பவனுடன் நடந்ததைக் கொண்டாடும் முகத்தான் ஆரம்பித்தாள் என்று ஒரு வரலாறு கூறு கின்றது.

பெண்களுக்கான ஓட்டப்பந்தயமும் நான்கு ஆண்டு களுக்கு ஒரு முறை நடத்தப் பட்டது. அதுவும் ஹீரா எனும் பெண் தெய்வத்தை வணங்கி நடத்தப்பட்டது- ஆண்கள் நடத்திய பந்தயங்கள் சீயஸ் எனும் கடவுள் சிலை முன்னிலையில் நடத்தப்பட்டதுபோல.

16 பெண்கள் அடங்கிய குழு ஒன்று நெய்த அழகிய (மேலாடை) அங்கி (Robe) ஒன்றை ஹீரா தெய்வச்சிலைக்கு அணிவித்து, விளையாட்டு விழாவைக் கொண்டாடினார்கள். திருமணம் ஆகாத கன்னியர் களே போட்டியில் கலந்து கொள்ள அனுமதிக்கப் பட்டார்கள். அவிழ்ந்த முடி, இடுப்பிலிருந்து முழங் கால் வரை தொங்குகின்ற கவுன் (Tunic), இடுப்புக்கு

மேலே திறந்த மேனியராகவே அவர்கள் ஓடினார்கள். ஆனால், அவர்களுக்கென்று தனியாக விளையாட்டு மைதானம் அமைந்திருந்தது.

வெற்றிபெற்ற வீராங்கனைக்கு ஆலிவ் மலர் வளையம் உண்டு. ஆண்களுக்குரிய பரிசு போல்தான், ஆனால், அதற்கடுத்து, அற்புதமான விருந்தும் உண்டு. அதாவது, ஹீரா தெய்வதற்குப் பலியிட்ட காளை மாட்டின் கறித்துண்டும் கிடைக்கும். வெற்றிபெற்ற வர்கள், தங்களைப் புகழ்கின்ற சிறப்புக் குறிப்புக் களுடன் சிலை எழுப்பிக் கொள்ளவும் அனுமதிக்கப் பட்டார்கள்.

இத்தகைய சிறப்புடன் ஒலிம்பிக் பந்தயங்கள் கிரேக்க நாட்டில் நடத்தப் பெற்றன. வலிமையான தேகத்தைப் பெற்று வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த அவர்கள், வரலாற்றில் வானளாவிய புகழுடன் வாழ்கின்றனர்.

தங்கள் தேகத்தில் திறமும் திறனும் நிறைந்திருந்த நாட்களின் தேனினுமினிமையாக, அவர்கள் வாழ்க்கை ஓடிக்கொண்டிருந்தது. அவர்களிடையே திறம் குறைய ஆரம்பித்ததும், வாழ்க்கைத் தரமும் குறையத் தொடங்கியது. ரோமானியர்களிடம் தோற்றனர். அவர்கள் கட்டிக் காத்த ஒலிம்பிக் பந்தயம் காற்றி லடிபட்ட பட்டமாகத் துடித்தது. கடைசியில் நூல றுந்த பட்டமாகியது. இறுதியில் தேய்ந்தே அழிந்தது. அதைத்தான் கிப்னிஸ் என்ற வரலாற்றாசிரியர் கூறுகிறார்.

அநேக நாடுகள் எவ்விதச் சுவடும் இல்லாமல் அழிந்தே போயின. காலமெல்லாம் வரலாறு வடித்துக் காட்டுகின்ற உண்மையாகவே நம்மிடையே

உலவுகின்றன. அவ்வாறு நாடுகள் எல்லாம் அழிந்து போனதற்குரிய காரணம் என்னவென்றால்—அது மிகவும் சாதாரண காரணம்தான். அவர்களும், அந்த நாடும் அழியக் காரணம் மக்கள் தங்கள் உடல் திறனை (Physical Fitness) இழந்ததினால்தான் வீழ்ந்தார்கள் என்பதே

வீறுபெற்று விளங்கிய வீரர்களை உருவாக்கிய கிரேக்கம் வீழ்ந்தது. மக்கள் தங்கள் உடல் திறனின் சக்தியை உணர்ந்து கொள்ளாமல் இருந்ததால்தான், என்ற உண்மையை அறியும்போது, ஒரு நாடு உயர வேண்டுமானால், உடல்திறன் நிறைந்த மக்களையே வளர்க்க வேண்டும் என்பதையும் உணர்ந்து கொள்ள முடிகிற தல்லவா!

'உடல் திறனை வளர்ப்போம். உயர்ந்த வாழ்வு வாழ்வோம். வீர பரம்பரையைத் தோற்றுவிப்போம். வேண்டிய எல்லாம் வேண்டியாங்கு பெறுவோம்' என்ற இலட்சியத்தை நாம் அடைய இன்றே முயல்வோம்.

நலமுடன் வாழும் நாளே நனிசிறந்த நன்னாள் என்போம். இவ்வீரக்கதைகள் கூறும் விளக்கம் இதுவே. வாருங்கள்! சொல்லும் செயலும் ஒருங்கிணைந்து செல்லும் உயர்வாழ்வு வாழ்வோம்.

திரு. எஸ். நவராஜ் செல்லையா அவர்கள் தமிழ் இலக்கியத்தில் விளையாட்டுத்துறை நூல்கள் அதிகமாக வெளியிடவேண்டும் என்ற முயற்சியில், இதுவரை 60க்கும் மேற்பட்ட நூல்களும் கதை கவிதை, நாடக நூல்கள் 20ம் எழுதி இருக்கிறார்.

இவர் எழுதிய ஒலிம்பிக் பந்தயத்தின் கதை எனும் நூல் 1977ம் ஆண்டு தேசிய விருதினைப் பெற்றிருக்கிறது.

தமிழிலும், உடற்கல்வித் துறையிலும், முதுகலைப் பட்டம் (M.A.,M.P.Ed.,) பெற்றுள்ள ஆசிரியர் வானொலி, டெலிவிஷன், வாரப்பத்திரிக்கைகளில் தொடர்ந்து விளையாட்டுத்துறை பற்றி எழுதியும் பேசியும் வருகிறார்.

தமிழில் முதன் முறையாக "விளையாட்டுக் களஞ்சியம்" எனும் விளையாட்டுத் துறை மாத இதழையும் நடத்தி பணியாற்றி வருகிறார்.

wrapper printed by :
prabhu printing house, madras-600 017.